



วุฒิสภา



เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗

อ.พ. ๑๔/๒๕๔๗

จัดทำโดย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ความสำคัญ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับมาตรา ๓๖* แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย ตลอดจนจนแนวนโยบายของรัฐบาลได้มีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยบูรพาให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาพปัญหาและความจำเป็นในการปรับปรุงการบริหาร

ในระยะเวลาที่ผ่านมาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยบูรพาได้ยึดอยู่กับระบบราชการมาโดยตลอด ทั้งระบบการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การเงิน และการพัสดุ โดยมีระบบการควบคุมและกำกับดูแลที่เป็นไปภายใต้กฎเกณฑ์ของทางราชการอย่างเคร่งครัด ซึ่งในบางกรณีเป็นเหตุให้ขัดกับลักษณะการบริหารงานมหาวิทยาลัยที่ต้องการความยืดหยุ่นและความคล่องตัวในการดำเนินการสูง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเพื่อแก้ปัญหาของมหาวิทยาลัยในด้านวิชาการและการบริหารงานบุคคล ซึ่งประสบปัญหาอย่างมาก ในอันที่จะสามารถจูงใจบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาสู่มหาวิทยาลัยได้ โดยการกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเป็นอิสระแยกออกจากระบบราชการโดยเด็ดขาด อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการพัฒนาตนเองที่สอดคล้องกับปรัชญาและจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

* มาตรา ๓๖ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติไว้ว่า

“ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้กำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้นๆ”

สถานภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๑. มีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ

๒. เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการ

๓. เป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการประมาณอย่างเพียงพอที่จะประกันคุณภาพการศึกษาได้

โดยหลักการและแนวทางที่ได้ถือปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลจะมีสถานภาพของการดำเนินการที่เป็นอิสระ กล่าวคือ มหาวิทยาลัยจะสามารถกำหนดระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้โดยอิสระภายใต้กรอบของมหาวิทยาลัย การบริหาร การจัดการ จะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น เรื่องที่จะต้องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ความเห็นชอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

หากจะกล่าวโดยสรุปแล้ว การปรับเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถกำกับดูแลตนเองได้โดยอิสระมากยิ่งขึ้น

● หลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. โดยสังเขป มีดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ คือ “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.”

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. มีจำนวน ๘ หมวด และมีบทเฉพาะกาล รวมจำนวนทั้งสิ้น ๘๔ มาตรา

วันบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

บทยกเลิก

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

บทนิยามศัพท์

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ฐานะของมหาวิทยาลัยบูรพา

ให้มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.๒๕๓๓ เป็นมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

วัตถุประสงค์ของการตราร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. คือ เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ดำเนินการและส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการของมหาวิทยาลัย

ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยบูรพาให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ ความจำเป็นและความต้องการตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของไทย ความเสมอภาคทางการศึกษาของ

ประชาชน ความมีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับความรู้ทางวิชาการ และความใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต

การแบ่งส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๓) ส่วนงานอื่น

การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานอื่นตาม (๓) ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะจัดตั้งเป็นคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ได้

ส่วนงานดังกล่าวอาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในส่วนงานได้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง และการรวมส่วนงานที่ต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มหาวิทยาลัยรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ ตลอดจนสามารถจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้

**บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์
กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และ
กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน** แต่พนักงาน
มหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้อง
ได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทน
ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการ
ประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

อำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยให้มีอำนาจและหน้าที่รวมถึง

**๑. การซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง
จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ
แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำ
นิติกรรมใด ๆ** ตลอดจนถึงกรรมสิทธิ์ มีสิทธิ
ครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สิน
ของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์
จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สิน
ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจน
รับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่าย หรือ แลก เปลี่ยน
อสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้
เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้จาก
การให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

๒. กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมี
หลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วม
ลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการ
ของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วม
ลงทุนหรือการลงทุนถ้าเป็นจำนวนเงินเกิน

วงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความ
เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

**๓. กำหนดค่าตอบแทนหรือ
ค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและ
ประโยชน์อย่างอื่น** ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน
มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

**๔. จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อ
การศึกษา ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และ
ทุนอุดหนุนกิจการอื่น**ตามวัตถุประสงค์ใน
มาตรา ๗

**๕. ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ
ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ
มหาวิทยาลัย** และที่ราชพัสดุตามกฎหมาย
ว่าด้วยที่ราชพัสดุ

**๖. นำผลงานวิจัยไปพัฒนา
เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์**

**๗. จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการ
จัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล** รวมตลอดถึง
ลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด
เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับ
กิจการของมหาวิทยาลัยหรือการนำผลการ
ค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์
เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

รายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ด้านรายได้ของมหาวิทยาลัย
ประกอบด้วย ๒ ส่วน กล่าวคือ

**ส่วนที่ ๑ เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่
รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี**

ซึ่งเงินอุดหนุนทั่วไปรัฐบาลจะจัดสรร
ให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวน
ที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการ

ดำเนินการการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

ส่วนที่ ๒ เป็นเงินและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นของมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยบริหารจัดการเอง เช่น ที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย เงินกองทุนคงยอดเงินต้นที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย รวมถึงรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมลงทุนหรือการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้หรือจัดหาประโยชน์ รวมทั้งรายได้หรือผลประโยชน์

อย่างอื่น **รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง** ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ด้านทรัพย์สิน บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น **ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย**

และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครองและบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับ

มหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย **มิได้**

โดยบรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการเกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนเงื่อนไขก็ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท

หมวด ๒ การดำเนินการ

การดำเนินการประกอบด้วย

๑. สภามหาวิทยาลัย

๒. คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

๓. สภาวิชาการ

๔. สภานักงาน

โดยกำหนดให้มี **“สภามหาวิทยาลัย”**

ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๓ คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย อธิการบดี ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภานักงาน นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา และกรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน ๓ คน โดยคุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ออกระเบียบออกข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และ

การยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย อนุมัติให้
ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ฯลฯ
พิจารณาดำเนินการเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตาม
ร่างมาตรา ๑๘ (๒) อธิการบดี ศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์พิเศษ และตำแหน่งอื่น ๆ
ออกข้อบังคับว่าด้วยการประกันคุณภาพ
การศึกษา การประเมินผลการปฏิบัติงานของ
อธิบดี พนักงานมหาวิทยาลัยและผู้ปฏิบัติงาน
มหาวิทยาลัย ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงาน
บุคคล การบริหารงานการเงิน การพัสดุและ
ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย อนุมัติการตั้ง
งบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณ
รายจ่ายของมหาวิทยาลัย ตลอดจนปฏิบัติ
หน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย
ที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

กำหนดให้มี **“คณะกรรมการส่งเสริม
กิจการมหาวิทยาลัย”** ประกอบด้วย ประธาน
กรรมการ และกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภา
มหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก
โดยมีจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ
ได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจาก
ตำแหน่ง การดำเนินการ ตลอดจนการประชุม
ของคณะกรรมการฯ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย คณะกรรมการฯ **มีหน้าที่ให้
คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนิน
กิจการ รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย**

กำหนดให้มี **“สภาวิชาการ”**
ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน
สภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการ
ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย **มีอำนาจ
หน้าที่เสนอแนะการกำหนดนโยบายและ**

**แผนการพัฒนาระบบราชการต่อสภา
มหาวิทยาลัย กำหนดและกำกับดูแล
คุณภาพและมาตรฐานวิชาการของ
มหาวิทยาลัย จัดทำจรรยาบรรณของ
คณาจารย์ และมาตรฐานวิชาการของ
มหาวิทยาลัย ประมวลและประเมิน
ความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำ
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การพัฒนาทางวิชาการ
เสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี
เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติ
หลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้ง
ปรับปรุง ยุบ ยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
เสนอการให้ปริญญา ฯลฯ พิจารณาให้ความเห็น
เกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ และ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ต่อสภามหาวิทยาลัย พิจารณาให้ความเห็น
เกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือยกเลิกของ
สถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามร่างมาตรา
๑๐ และมาตรา ๑๑ ต่อสภามหาวิทยาลัย
ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งรวมและยุบเลิก
ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอนวิจัย
หรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเสนอแบ่ง
หน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว แต่งตั้ง
คณะกรรมการคณะอนุกรรมการหรือบุคคลอื่น
ใดเพื่อทำการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ
สภาวิชาการ รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่
สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย**

ตำแหน่งอธิการบดี

กำหนดให้มี**อธิการบดีคนหนึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชาสูงสุด** และรับผิดชอบการ
บริหารงานของมหาวิทยาลัยและอาจจะมี
รองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้ง
รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวน
ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และ

รับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ โดยจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามร่างมาตรา ๒๙ ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามร่างมาตรา ๓๐ ส่วนผู้ช่วยอธิการบดีให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามร่างมาตรา ๓๐

กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวงและให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับเสนอแนะ การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย บริหารกิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการเงินการพัสดุและทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของมหาวิทยาลัย บริหารงานบุคคล แต่งตั้ง ถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงานตามร่างมาตรา ๙ (๓) และอาจารย์พิเศษ ปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานรวมทั้งประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานและผู้ปฏิบัติของมหาวิทยาลัย จัดหารายได้และทรัพยากรอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินภารกิจของมหาวิทยาลัย จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัยหรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

กำหนดให้มี “สภาพนักงาน” ประกอบด้วย ประธานสภาพนักงานและ

กรรมการสภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนจำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงาน การดำเนินงานตลอดจนการประชุมของสภาพนักงานให้เป็นไปตามของข้อบังคับมหาวิทยาลัย โดยให้มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัยและส่งเสริมจริยธรรมของพนักงาน ผดุงเกียรติ สร้างและส่งเสริมความสามัคคี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

โดยที่มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจึงต้องมีระบบประกันคุณภาพและประเมิน โดยให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

มหาวิทยาลัยต้องจัดวางระบบบัญชีให้ถูกต้อง และเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าตรวจสอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และวางระบบการรายงานประจำปี ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

หมวด ๕ การกำกับดูแล

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่ง

กิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม **วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี** และให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย คณาจารย์ประจำและคณาจารย์พิเศษ มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ

- ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ

- รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

- อาจารย์

และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มีสิทธิใช้ตำแหน่งนั้นเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป ส่วนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง ถอดถอนคณาจารย์ประจำ และคณาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมาย

วิทยฐานะ

มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาชั้นต่าง ๆ ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้ ออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต

ชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาก็ได้ และมหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะ หรือเข็มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งกำหนดตรา เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้

กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีคุณธรรมสมควรแก่ปริญญาชั้น ๆ รวมทั้งมีอำนาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

กำหนดอัตราโทษสำหรับผู้กระทำความผิดฐานใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมายของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือปลอม ทำเลียนแบบ ทำให้ปรากฏซึ่งตราเครื่องหมาย สัญลักษณ์

บทเฉพาะกาล

บรรดากิจการ ทรัพย์สินและรายได้ ภาระผูกพันตลอดจนลูกจ้าง

กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ รายได้ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของ **มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้** และให้ข้าราชการและลูกจ้างเปลี่ยนสถานภาพ

เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้าราชการดังกล่าวรับเงินเดือนตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนวันเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไป จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ซึ่งไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ประธานสภาอาจารย์และกรรมการสภาอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบดีใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการดำรงตำแหน่งต่อไป โดยจะต้องแสดง

เจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งถ้าหากไม่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานภายใน ๑๕ วัน ก็จะพ้นจากตำแหน่ง

สำหรับข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงาน ให้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและเมื่อได้ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ระหว่างยังมีได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทบวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตัวบุคคล

๑. การปรับเปลี่ยนสถานภาพจาก **ความเป็นข้าราชการเป็นพนักงาน** ของมหาวิทยาลัย

๒. การ**มีระบบการบริหารงานบุคคล** ใหม่ที่เป็นระบบ ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นเองเป็นการเฉพาะสำหรับมหาวิทยาลัย กล่าวคือ การพ้นจากระบบของกฎหมายโดยเด็ดขาด

๓. **ระบบการจ่ายค่าตอบแทน และสวัสดิการจะแตกต่างไปจากระบบราชการ** โดยมีการใช้ระบบที่เป็นของมหาวิทยาลัยเอง

๔. การปรับเปลี่ยนสถานภาพหรือการถ่ายโอนเข้าสู่ระบบบริหารงานบุคคลแบบใหม่นั้น จะต้อง**มีระบบการประเมินที่เป็นธรรมและเหมาะสม** ก่อนการบรรจุเข้าเป็น **พนักงานของมหาวิทยาลัย** โดยเป้าหมายคือ การให้ได้รับค่าตอบแทนและตำแหน่ง รวมทั้งภาระงานที่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

๕. **การจ่ายค่าตอบแทนเป็นไปตามบัญชีเงินเดือนที่จัดทำขึ้นใหม่** โดยเน้นการจ่ายตามคุณภาพและปริมาณงานของบุคคลเป็นหลัก ดังนั้น ผลงาน ประสิทธิภาพ คุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการต่าง ๆ จะเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาอยู่ด้วย หลักการที่สำคัญก็คือ การมุ่งรักษาคนดี ส่งเสริมคนเก่ง และพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ผลกระทบต่อระบบบริหารอื่น ๆ

ระบบการบริหารอื่น ๆ เช่น การเงิน การพัสดุ ทรัพย์สินและการบริหารงบประมาณ รวมทั้งการบริหารงานวิชาการจะมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมได้โดยอิสระภายใต้กรอบแห่งอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย อันจะเป็น**ผลให้เกิดความคล่องตัวรวดเร็ว ประหยัด และได้ผลการดำเนินการที่คุ้มค่ายิ่งขึ้น**

กล่าวโดยสรุปแล้ว การปรับเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น มีเป้าหมาย**เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถกำกับดูแลตนเองได้โดยอิสระมากขึ้น**

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

ภาคผนวก : พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓

เอกสารประกอบการพิจารณานี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๒๙ กันยายน ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหน้ท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวค์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายบุญสงค์ ลาคำ	นิติกร ๕
นายทศวิญญ์ เกียรติทัตต์	วิทยากร ๕
นางสาวกคดี เกษตระกูล	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาวพวงผกา น้อยชัย	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาววีรนุช หมั่นทอง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๔๕

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๕๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	๑ ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	
- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	๑๔
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	๓๗
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง.....	๓๗
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง.....	๓๙
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๓๙
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๔๓
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๖๘
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วย	๖๙
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.	
- ปัญหาของการดำเนินการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย : มหาวิทยาลัยไทยที่จัดตั้งขึ้นใหม่	๑๐๙
- มหาวิทยาลัยในกำกับ : การเปลี่ยนแปลงที่ทำทนาย	๑๑๕
- มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : ใครได้อะไร?.....	๑๒๑
- การวิจัย เรื่อง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย : เป้าหมาย ผลลัพธ์ และสภาพปัญหา.....	๑๒๗
ภาคผนวก : พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓	(๑)

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการคือ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยบูรพา และมีเหตุผลของการเสนอคือโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้มีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยบูรพาให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๗ อนุมัติตามมติคณะกรรมการ กู้เงินกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (คกก. ๔) ที่มีมติอนุมัติหลักการตามที่ กระทรวงศึกษาธิการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. และส่งให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๗ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง เอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ ประกอบด้วย

- | | |
|------------------------|-----------------------------------|
| ๑. นายสุธรรม แสงประทุม | เป็นประธานคณะกรรมการ |
| ๒. นายสฤต สันติเมทนีดล | เป็นรองประธานคณะกรรมการคนที่หนึ่ง |

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

- | | |
|-----------------------------------|--|
| ๓. นายวิทยา แก้วภราดัย | เป็นรองประธานคณะกรรมการคนที่สอง |
| ๔. นายสง่า ธนสงวนวงศ์ | เป็นรองประธานคณะกรรมการคนที่สาม |
| *๕. นายกฤษณพงศ์ กีรติกร | เป็นรองประธานคณะกรรมการคนที่สี่ |
| ๖. รองศาสตราจารย์เชาวน์ มณีวงศ์ | เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| *๗. รองศาสตราจารย์ภาวิศ ทองโรจน์ | เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ |
| ๘. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข | เป็นเลขานุการคณะกรรมการ |
| *๙. นายโอภาส เขียววิชัย | เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการคนที่หนึ่ง |
| *๑๐. นายวิรัช การวะพิทยากุล | เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการคนที่สอง |
| ๑๑. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ | เป็นโฆษกคณะกรรมการ |
| ๑๒. นายกิตติ สมทรัพย์ | ๑๓. นายชจรชน จุดโต |
| ๑๔. นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์ | ๑๕. นางคมคาย พลบุตร |
| ๑๖. นางสาวจงจิตร อริยประยูร | ๑๗. นายจักรพันธ์ ยมจินดา |
| ๑๘. นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ | ๑๘. นายณรงค์ศักดิ์ วงศ์สังวาลย์ |
| ๒๐. นายทวีศักดิ์ อรรคมพันธ์ | ๒๑. นายธีระ สลักเพชร |
| ๒๒. นายนิสิต สินธุไพร | ๒๓. รองศาสตราจารย์บัญญัติ สุขศรีงาม |
| ๒๔. นายบุญส่ง ไขเกษ | ๒๕. นายประมวล เอมเป็ย |
| ๒๖. นายพงษ์พิช รุ่งเป้า | ๒๗. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒน์วงษ์ |
| ๒๘. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ | ๒๘. นางมยุรา มนะสิการ |
| ๓๐. นางวิไลวรรณ อัสวเสรณี | ๓๑. นายสมภพ โรจนพันธ์ |
| ๓๒. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ | ๓๓. นายสาธิต ปิตุเตชะ |
| ๓๔. นายอาร์กซ์ ไชยริปู | ๓๕. นายเอกนัษ อินทร์รอด |

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สามโดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง
ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญ
ประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙^๑ และ**ในคราวประชุม
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ วันอังคารที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗**
ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว**เห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและ
วัฒนธรรม วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน** ทั้งนี้ เพื่อเป็น
ข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภา
อาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มี
ความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา
ศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อ
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภา
เป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๔ /๙๗๖๓ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลัง ไปพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยบูรพา) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ

(๑) ปรับปรุงกฎหมายมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อปรับเปลี่ยนสถานภาพจากมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

(๒) กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และพนักงานของมหาวิทยาลัยได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน กำหนดไว้

(๓) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีความสามารถในการถือครองกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการทำนิติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ให้กระทำได้เฉพาะที่ได้จากการซื้อด้วยเงินของมหาวิทยาลัยหรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีผู้ทักแถมมหาวิทยาลัยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตลอดจนให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

... (๔) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรบริหารสูงสุด สภาวิชาการและสภาพนักงาน เป็นองค์กรที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี กับให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด รับผิดชอบการบริหารของมหาวิทยาลัยและเป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง

(๕) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินส่วนงานและ หัวหน้าส่วนงาน ตลอดจนการประเมินหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

(๖) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีระบบบัญชีที่มีการตรวจสอบจากภายในและภายนอก และให้มีการโฆษณาบัญชีที่ได้รับรองแล้วในรายงานประจำปี กับให้รัฐมนตรีมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการของ มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๗) กำหนดให้มหาวิทยาลัยรับข้าราชการหรือลูกจ้างที่แสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทันที และกำหนดให้มหาวิทยาลัย รับโอนข้าราชการหรือลูกจ้างที่มีได้แสดงเจตนาภายในระยะเวลาดังกล่าวมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเงื่อนไขตามช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ที่แสดงเจตนาโอน

(๘) กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้รับ เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็น พนักงานมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบ ตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกับให้เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เห็นว่า เมื่อมหาวิทยาลัยเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยต้องเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ มีความสามารถ มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการพึ่งตนเองของประเทศ และแข่งขันกับนานาชาติ คณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่า ได้มีการกำหนดมาตรการพัฒนาประสิทธิภาพในด้าน การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการไว้แล้ว โดยกำหนดให้มีการประกันคุณภาพ การศึกษา การประเมินส่วนงาน อธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๑๙ (๑๖) ร่างมาตรา ๔๐ ร่างมาตรา ๔๑ ร่างมาตรา ๔๒ และร่างมาตรา ๔๓)

(๒) สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ เห็นว่า ควรกำหนดกรอบระยะเวลาและสร้างแรงจูงใจในการให้ข้าราชการและลูกจ้างโอนไปเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัย คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ได้กำหนดมาตรการให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ต้องโอนไปเป็นพนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กับได้กำหนดระยะเวลา และมาตรการจูงใจการให้ข้าราชการและลูกจ้างโอนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยไว้แล้ว (ร่างมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖)

(๓) กระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณ เห็นว่า มหาวิทยาลัยไม่อาจใช้
ที่ราชพัสดุได้ ไม่ควรจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือนิสิตที่ขาดแคลนโดยให้รัฐต้องจัดสรรเงินให้กองทุน และ
มหาวิทยาลัยควรมีระบบบัญชีที่มาตรฐาน และมีระบบการติดตามประเมินผลงาน การใช้จ่ายงบประมาณ
การตรวจสอบจากภายนอก การเปิดเผยผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน การควบคุมการกู้ยืมเงิน และการ
กำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการน่าจะไม่สอดคล้อง
กับหลักการของกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า
การใช้ที่ราชพัสดุได้กำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ การจัดตั้งกองทุนมิได้กำหนดให้ต้องใช้
งบประมาณของรัฐ และได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีระบบการตรวจสอบประเมินผลทั้งภายในและภายนอก
มีการโฆษณาบัญชีบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง
จากมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีรับรอง พร้อมทั้งแสดง
ผลงานของมหาวิทยาลัยในรายงานประจำปี กับให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการ
ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๓ (๔) และ (๕) ร่างมาตรา ๔๕ ร่างมาตรา ๔๖ ร่างมาตรา ๔๗ ร่างมาตรา ๔๘
ร่างมาตรา ๔๙ ร่างมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๕๑) และได้แก้ไขร่างมาตรา ๗๙ วรรคสาม เพื่อคุ้มครองสมาชิก
กองทุนบำเหน็จบำนาญที่โอนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๒.๒ ความเห็นในขั้นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นชอบในการแก้ไข
เพิ่มเติม

๓. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างฯ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
พิจารณา ซึ่งผลการพิจารณาสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. สถานะ การดำเนินการ และส่วนงานของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ไม่เป็นส่วนราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และ
ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำกับดูแลโดยทั่วไปและเสนอเรื่องต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อ
คณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๕๓) มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ดำเนินการ
และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปะ
วัฒนธรรม และการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
ชุมชนและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๗) มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัยภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๓) โดยอาจแบ่งส่วนงานได้ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี (๒) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย (๓) ส่วนงานอื่น (ร่างมาตรา ๙) ในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบ (ร่างมาตรา ๑๐) หรือดำเนินการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงพร้อมทั้งมีอำนาจให้วุฒิการศึกษาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันนั้น หรือดำเนินการร่วมกับสถาบันวิจัยอื่นได้ (ร่างมาตรา ๑๑) ในกรณี ที่มหาวิทยาลัยมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการ รัฐต้องจัดสรรงบประมาณนอกจากเงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอื่น ๆ แก่มหาวิทยาลัยเพื่อให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ได้ (ร่างมาตรา ๑๔) ทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดไม่อาจยกอายุความหรือระยะเวลา ในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๑๖) และการจัดการเงินและทรัพย์สินซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนด ให้ต้องได้รับความยินยอม จากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่ปรากฏบุคคลดังกล่าวให้ต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)

๒. การบริหาร และองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยฯ มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร โดยให้มีกรรมการ สภามหาวิทยาลัยที่มาจากองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน โดยใน จำนวนนี้ต้องสรรหาจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน (ร่างมาตรา ๑๔) ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ตลอดจนวางระเบียบเกี่ยวกับการ จัดการทรัพย์สินทางปัญญา (ร่างมาตรา ๒๐) และให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของ มหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดโดยให้ สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีตามคำแนะนำของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๕) โดยมีสภานิติการ และสภาพนักงานเป็นองค์กรที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๔ และร่าง มาตรา ๓๗) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน และหากไม่มีรองอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับรองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๒) ในส่วนงานให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานเป็นองค์กร ทางการบริหาร (ร่างมาตรา ๓๖) โดยมีหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้บังคับบัญชา (ร่างมาตรา ๓๔) และมี รองหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้ช่วย (ร่างมาตรา ๓๕) การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๐)

๓. มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินส่วนงาน ผู้ปฏิบัติงาน และหัวหน้าส่วนงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๑ ร่างมาตรา ๕๒ และร่างมาตรา ๔๔) สำหรับการประเมินหลักสูตรให้สภานิติการเป็นผู้ดำเนินการตามที่สภา มหาวิทยาลัยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๓) และให้มีระบบการตรวจสอบภายใน ที่มีกรรการรายงานผลการ ตรวจสอบโดยตรงต่อสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๐)

๔. การบัญชีและการเผยแพร่ผลงาน

กำหนดให้การวางและรักษาระบบบัญชีมหาวิทยาลัยเป็นไปตามมาตรฐานบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๕) โดยกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบรับรองบัญชี (ร่างมาตรา ๔๗) โดยให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อสภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี กับให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี และให้มีการโฆษณาผลการสอบบัญชีพร้อมทั้งผลงานของมหาวิทยาลัยในรายงานประจำปีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

๕. ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นอีกได้ (ร่างมาตรา ๕๔) และให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีอำนาจใช้ค่านำหน้านามตามตำแหน่งที่ได้รับตลอดไป (ร่างมาตรา ๕๗)

๖. วุฒิการศึกษา ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์

กำหนดปริญญาของมหาวิทยาลัยมีสามชั้น คือ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. และปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ. (ร่างมาตรา ๕๘) และสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาก็ได้ (ร่างมาตรา ๖๑) การกำหนดชั้นของวุฒิการศึกษาของสาขาวิชา อักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕๙) ส่วนสาขาวิชาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๒) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีอำนาจกำหนดครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะให้กับผู้ได้รับวุฒิการศึกษาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๖๓) ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย (มาตรา ๖๔) และเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย ของนิสิต และผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๕)

๗. บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย และการแสดงวุฒิการศึกษา โดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๖๖) การปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๗)

๘. มาตรการรองรับสิทธิ และการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

กำหนดบทเฉพาะกาล ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยบูรพา มาเป็นของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘) และกำหนดมาตรการรองรับให้สภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๙) คณะกรรมการส่งเสริมกิจการ มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๐) สภาคณาจารย์ (ร่างมาตรา ๗๑) คณะกรรมการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๐) ส่วนราชการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๔) อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วย อธิการบดี (ร่างมาตรา ๗๒) คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา (ร่างมาตรา ๗๕) ดำเนินกิจกรรมต่อไป หรือดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการให้ได้มาซึ่งคณะบุคคลหรือบุคคล หรือจัดตั้งส่วนงานขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจนกว่าจะต้องพ้นจากตำแหน่งตามระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนด แล้วแต่กรณี อีกทั้งได้กำหนดมาตรการรองรับสิทธิของข้าราชการ ลูกจ้างของ ส่วนราชการ และพนักงานของมหาวิทยาลัย ที่ยังไม่แสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เช่น การได้รับเงินเดือน การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ร่างมาตรา ๘๑ และร่างมาตรา ๘๒) โดยให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับกับกรณีต่าง ๆ โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๘๔) กับให้ข้าราชการหรือลูกจ้างที่แสดงเจตนาโอนมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าต้องออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง) และกำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ร่างมาตรา ๗๙ วรรคสาม)

๘. ข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. กำหนดหลักการเกี่ยวกับสมาชิกภาพของ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กล่าวคือ ต้องการให้ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการที่แสดงเจตนาโอนไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยแล้ว ได้รับสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จะได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามหลักการดังกล่าว ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยบูรพา

๑.๒ เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของรัฐบาลได้มีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยบูรพาให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยบูรพา

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทยกเลิก (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

๖. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๗.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗.๒ ฐานะของมหาวิทยาลัยบูรพา (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และ**ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ**ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๗.๓ หมวด ๑ บททั่วไป

๗.๓.๑ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาดำเนินการและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

๗.๓.๒ การดำเนินการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

- (๑) ความเป็นเลิศทางวิชาการ
- (๒) ความจำเป็นและความต้องการตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของไทย
- (๓) ความเสมอภาคทางการศึกษาของประชาชน
- (๔) ความมีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับความรู้ทางวิชาการ

(๕) ความไม่เรียบร้อยตลอดชีวิต

๗.๓.๓ การแบ่งส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

- (๑) สำนักงานมหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๓) ส่วนงานอื่น

การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานอื่นตาม (๓) ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะจัดตั้งเป็นคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ได้

ส่วนงานตามวรรคหนึ่งอาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในส่วนงานได้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ประกาศของมหาวิทยาลัยตามวรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง และการรวม ส่วนงานต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน

๗.๓.๔ การรับสถานศึกษาเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ ซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๓.๕ การจัดการศึกษาและการดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาอื่น (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๓.๖ กิจการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้องได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๗.๓.๗ อำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่งกิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๕ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วมลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่งกิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุนหรือการลงทุนถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๓) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กองการศึกษา กองการวิจัย และทุนอุดหนุนกิจการอื่นตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗

(๕) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๖) นำผลงานวิจัยไปพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัยหรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

๗.๓.๘ รายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

๑) รายได้ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
- (๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) เงินกองทุนคงยอดเงินต้นที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือ

ผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมลงทุนหรือการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ การพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสมและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

๒) อสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ อสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

๓) ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยโดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

๔) การจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๗.๔ หมวด ๒ การดำเนินการ

๗.๔.๑ สภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๓) อธิการบดี
- (๔) ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาพนักงาน และนายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา
- (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์จำนวนหนึ่งคน พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์จำนวนหนึ่งคน และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) จำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคนจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน

การเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

๗.๕.๒ วาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อน จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

๗.๕.๓ อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ออกระเบียบ ขอบบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบ ขอบบังคับ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานดังกล่าว

(๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓)

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และกรรมการสภาวิชาการ

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อบังคับว่าด้วยการวิจัย ข้อบังคับว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานของอธิการบดี พนักงานมหาวิทยาลัยและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๑๑) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วม ของสถานศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น

(๑๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๑๓) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น

(๑๔) ออกข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๕) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๖) ออกระเบียบว่าด้วยการแบ่งรายได้ที่ได้จากการหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยกับผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

๗.๔.๔ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๔.๕ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการ รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การดำเนินงาน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๔.๖ สภาวิชาการ

๑) สภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๒) อำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย
- (๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยและดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว
- (๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี
- (๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๘) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๐ และการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นตามมาตรา ๑๑ ต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๙) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอน วิจัย หรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว ต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ
- (๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๗.๕.๗ อธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๕)

๑) มาตรา ๒๕ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

๒) การแต่งตั้งอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มี

คุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

๓) วาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๗ - ๒๘)

มาตรา ๒๗ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจาก
ตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๗ อธิการบดีพ้น
จากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗
- (๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตาม
หลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- (๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๔) คุณสมบัติของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๙ - ๓๐)

มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์
ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่
สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา
อื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อย
กว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์
ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็น
เวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่น และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๕) อำนาจและหน้าที่ และความรับผิดชอบของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๔) บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๕) บริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) และอาจารย์พิเศษ
- (๗) ปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานรวมทั้งดำเนินการให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย
- (๘) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจการของมหาวิทยาลัย
- (๙) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๑๐) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๖) ผู้รักษาการแทนอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาการแทน

๗.๕.๘ วิทยาเขต (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นโดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ที่อยู่ในวิทยาเขตนั้นคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตตามที่อธิการบดีมอบหมาย

๗.๕.๙ งานอื่นตามมาตรา ๙ (๓)

๑) หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น

หัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจและหน้าที่ และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๒) รองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงานนั้น จากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานโดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

เมื่อหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

๓) คณะกรรมการประจำส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานมีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของส่วนงานนั้น

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนงานและการจัดระบบบริหารงานในส่วนงานดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๕.๑๐ สภานักงาน

๑) องค์ประกอบของสภานักงาน (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ให้มีสภานักงาน ประกอบด้วย ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงานซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงาน การดำเนินงาน ตลอดจนการประชุมของสภาพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๒) หน้าที่ของสภาพนักงาน (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ให้สภาพนักงานมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมจริยธรรมของพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๓) ผดุงเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่พนักงานมหาวิทยาลัย
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

๗.๕.๑๑ การดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงาน (ร่างมาตรา ๓๙ - ๔๐)

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการ ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติราชการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ

๗.๕ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

๗.๕.๑ การประกันคุณภาพ (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๕.๒ การประเมิน

๑) การประเมิน (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๒) ผู้ประเมิน (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด แล้วดำเนินการตามมาตรา ๒๔ (๕)

๗.๕.๓ การประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๙ (๓) และผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๖ หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

๗.๖.๑ ระบบบัญชี (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดวางระบบบัญชี แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย รายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริง และตามมาตรฐานการบัญชี

มหาวิทยาลัยต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

๗.๖.๒ งบการเงินและบัญชี (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย ตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๗.๖.๓ ผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภา มหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบและแสดงความเห็นต่องบการเงินของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

๗.๖.๔ อำนาจของผู้สอบบัญชี (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้บริหารงานมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

๗.๖.๕ รายงานการสอบบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานการสอบบัญชีที่แสดงความเห็นต่องบการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยรับรองภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น โดยแสดงรายละเอียดของงบการเงิน ที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมา และแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป

๗.๖.๖ ระบบการตรวจสอบภายใน (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายใน เพื่อตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๗.๖.๗ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตาม มาตรา ๙ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๗.๗ หมวด ๕ การกำกับดูแล (ร่างมาตรา ๕๒ และ ๕๓)

มาตรา ๕๒ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวมให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใด แล้วให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๓ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๗.๘ หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

๗.๘.๑ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๘.๒ ศาสตราจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๘.๓ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๘.๔ ตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ **ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการ**ดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

- | | |
|-----------------------------|---------------------------|
| (๑) ศาสตราจารย์ | ให้ใช้อักษรย่อ ศ. |
| (๒) ศาสตราจารย์พิเศษ | ให้ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ) |
| (๓) รองศาสตราจารย์ | ให้ใช้อักษรย่อ รศ. |
| (๔) รองศาสตราจารย์พิเศษ | ให้ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ) |
| (๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ | ให้ใช้อักษรย่อ ผศ. |
| (๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ | ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ) |

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๙ หมวด ๗ ปริญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๗.๙.๑ ปริญา (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ปริญนามีสามชั้น คือ

- | | |
|--------------------------------|----------------|
| ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต | ใช้อักษรย่อ ด. |
| ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต | ใช้อักษรย่อ ม. |
| ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต | ใช้อักษรย่อ บ. |

๗.๙.๒ การให้ปริญญา (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยและร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๙.๓ ปริญาตรีเกียรตินิยม (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

๗.๙.๔ ประกาศนียบัตร (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

๗.๙.๕ ปริญญาเกิตติมศักดิ์ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญาชั้นนั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๙.๖ ครุวิทยฐานะ (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุยประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครุยประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครุยประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๗.๙.๗ ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

๗.๙.๘ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งการของนิสิต (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๗.๑๐ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๖๖-๖๗)

๑) มาตรา ๖๖ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒) มาตรา ๖๗ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระทงเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๘. บทเฉพาะกาล

๘.๑ บรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ ฯลฯ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๒ ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๓ การดำเนินการระหว่างยังไม่มีสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๒๓ ให้สภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๖๙ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะมี สภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

ในการประชุมตามวรรคแรกให้ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุม สภามหาวิทยาลัยจนกว่าจะมีข้อบังคับตามมาตรา ๒๓

๘.๔ ประธานกรรมการ และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จนกว่าจะมี คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๕ ประธานสภาอาจารย์และกรรมการสภาอาจารย์ (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ให้ประธานสภาอาจารย์และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติ หน้าที่ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงาน จนกว่าจะมีสภานักงานตาม พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๖ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบดีใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของ มหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง

๘.๗ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตาม มาตรา ๙ (๓) (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๙(๓) ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

๘.๘ ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยบูรพา (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๘.๙ การเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยบูรพาของคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ฯลฯ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไป แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพาต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง

๘.๑๐ การเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยบูรพาของข้าราชการลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ให้บรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยต่อไป โดยถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี

ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการและให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน บัญชีกลางที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำกฎหมายมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๘.๑๑ การเปลี่ยนสถานภาพของข้าราชการ หรือลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ข้าราชการ หรือลูกจ้างตามมาตรา ๗๗ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้ว เห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้

(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้ยื่นแสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้

๘.๑๒ เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๘ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๘.๑๓ การเลิกยุบหรือตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้าง(ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๘ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๘.๑๔ กรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ให้กรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๑๕ ตำแหน่งคณาจารย์ (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๑๖ การยุบเลิกตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการที่ว่างลง (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยตำแหน่งใดว่างลงตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนเงินงบประมาณแผ่นดินงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๘.๑๗ การออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทรวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. โดยอ้างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น พิจารณาในด้านความเหมาะสมแล้ว ยังไม่มีความเหมาะสมเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในหลักการควรยึดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐไว้ ดังนั้น เห็นควรปรับปรุงถ้อยคำในเหตุผลการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยอ้างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. การแบ่งส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยในร่างมาตรา ๙ นั้น เห็นควรให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานแรก และสำนักงานอธิการบดีเป็นหน่วยงานลำดับต่อมาตามลำดับความสำคัญของส่วนงาน โดยมุ่งเน้นให้มีส่วนงานที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัย คือ สภามหาวิทยาลัย และหน่วยงานลำดับรองตามลำดับความสำคัญ

๓. การกำหนดเขตศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษา ให้กำหนดเป็นวิทยาเขตตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามร่างมาตรา ๓๓ นั้น เห็นว่า ควรกำหนดให้เป็นเรื่องภายในของมหาวิทยาลัยที่จะจัดระบบบริการเอง เนื่องจากจะไม่เกิดความคล่องตัว และขัดกับหลักการของพระราชบัญญัติที่มุ่งเน้นในการเป็นอิสระทางการบริหาร จึงควรให้ส่วนงานดังกล่าวไปกำหนดเอง

๔. การกำหนดหมวดเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัย กล่าวคือ ข้าราชการและพนักงาน จะต้องกำหนดในบทบัญญัติของกฎหมายมิใช่บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาลเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

๕. ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหรือหน้าที่ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามมาตรา ๑๓ (๒) นั้น ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถให้กู้ยืมเงิน และให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วมลงทุนหรือลงทุนจะทำให้มหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นธนาคารหรือมุ่งเน้นด้านการพาณิชย์หรือธุรกิจมากกว่าการเป็นสถานศึกษา

๖. ประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับสภาวิชาการในร่างมาตรา ๒๓ นั้น องค์ประกอบของสภาวิชาการมีความหลากหลาย เนื่องจากมีกรรมการจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จึงมีความเป็นห่วงในด้านการบริหารด้านบุคคล ไม่ควรมีบุคคลภายนอก เพราะเป็นสภาวิชาการและเป็นเรื่องภายในของมหาวิทยาลัยที่บุคคลภายในเท่านั้นจะมีส่วนในการพัฒนาวิชาการ ทั้งนี้ สภาวิชาการควรจะมีอำนาจเพียงการกำหนดหรือกำกับดูแลในเฉพาะด้านวิชาการ

อนึ่ง โดยหลักจะมีอธิการบดีอยู่ในสภาวิชาการ ดังนั้น จึงควรมีการทบทวนองค์ประกอบของสภาวิชาการด้วย

๗. การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของอธิการบดีตามร่างมาตรา ๒๔ มีการกำหนดในลักษณะที่แตกต่าง กล่าวคือ การกำหนดลักษณะต้องห้ามไปกำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งโดยปกติ จะต้องกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ เพราะเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิของบุคคล

๘. การแต่งตั้งตำแหน่งอาจารย์พิเศษในร่างมาตรา ๕๖ มิได้กำหนดให้ผู้ใดเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งโดยปกติจะต้องมีผู้แต่งตั้งตามกฎหมาย ไม่ควรไปกำหนดไว้ในข้อบังคับ

๙. ในด้านการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการและสภานักงาน การถอดถอนคณะกรรมการ ควรจะได้พิจารณาถึงความสามารถหรือผลงานของคณะกรรมการด้วย

๑๐. ในการแต่งตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้น โดยที่ปัจจุบันในบางมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเปิด เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดโอกาสให้มีการเลือกตั้งอธิการบดีโดยนักศึกษา เจ้าหน้าที่ อาจารย์ อันเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงควรยึดแนวของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ จะเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

๑๑. ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิตตามร่างมาตรา ๖๑ นั้น ในหลักการไม่ควรมีการกำหนดไว้ในลักษณะเช่นนั้น เพราะตามหลักการจัดการการศึกษาสำหรับผู้สำเร็จปริญญาเอกแล้ว จะใช้คำว่า “ดุษฎีบัณฑิต”

นายสุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตอบชี้แจงต่อที่ประชุมสรุปได้ ดังนี้

๑. การเปลี่ยนสถานะมหาวิทยาลัยบูรพาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการมีความมุ่งหมายผลสำเร็จของงานบริหารเป็นหลัก ดังนี้

- ๑) ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
- ๒) ผลสัมฤทธิ์ของการผลิตบุคลากรให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสู่สังคม
- ๓) สามารถทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม โดยไม่มีกฎระเบียบราชการ

๒. ต่อประเด็นที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซักถามในกรณีตามร่างมาตรา ๑๔ นั้น รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนเงินอุดหนุน โดยเป็นค่าอุดหนุนการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในจำนวนที่เหมาะสม หากมหาวิทยาลัยขาดแคลนงบประมาณ รัฐจะจัดงบประมาณเพิ่มในส่วนนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม แต่มิใช่เป็นการไปเพิ่มอำนาจให้มหาวิทยาลัยสามารถไปดำเนินการกู้ยืมเงิน หรือให้กู้ยืมเงินได้โดยผลการ

มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

ประเด็นที่ ๑ บทนิยามคำว่า **“วิทยาเขต”** ที่คณะกรรมการธิการ เพิ่มขึ้นใหม่ ในร่างมาตรา ๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับบทนิยามที่คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ คือ คำว่า **“วิทยาเขต”** หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด” เห็นว่า ตามร่างเดิมได้มีการบัญญัติความไว้ในร่างมาตรา ๓๓ แล้ว จึงไม่ควรที่จะต้องเพิ่มเติมนิยามศัพท์ดังกล่าวอีก ซึ่งคณะกรรมการธิการเห็นด้วยและตัดออกตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ

ประเด็นที่ ๒ ในร่างมาตรา ๕ วรรคสอง ที่คณะกรรมการธิการแก้ไขเพิ่มเติมให้มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปราย และ**มีความเห็นเป็นสองฝ่าย** ดังนี้

ความเห็นที่หนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวที่คณะกรรมการฯ เพิ่มเติม โดยได้เพิ่มคำว่า **“กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ”** เห็นว่า มหาวิทยาลัยมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อันเป็นกฎหมายแม่บทที่ครอบคลุมอยู่แล้ว จึงไม่ควรบัญญัติข้อความเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ความเห็นที่สอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า การที่คณะกรรมการธิการเพิ่มความดังกล่าวถูกต้องและรัดกุมแล้ว เพราะพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ในมาตรา ๑๙ ได้บัญญัติให้การจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการทหารและการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ดังนั้น จึงมีการเพิ่มความดังกล่าวเพื่อให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการธิการแก้ไข

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับความเห็นของ **ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**
ฝ่ายที่ ๑ และตัดความดังกล่าวออก

ประเด็นที่ ๓ การแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย ตาม **ร่างมาตรา ๙**

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายและแสดงความเห็นว่า โดยที่สำนักงานมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานทางบริหาร เมื่อมีการระบุส่วนงานหลักไว้แล้วจะต้องระบุส่วนงานที่เป็นหลักทางวิชาการ กล่าวคือ สำนักงานสภาวิชาการด้วย ทั้งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีทั้งส่วนงานฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการ จึงตั้งเป็นข้อสังเกตไว้

ประเด็นที่ ๔ ในร่างมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่คณะกรรมการเพิ่มความ เป็น “(๑/๑) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น” โดยเห็นว่า ตาม (๑) ของร่างมาตรา ๑๓ ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ใน (๑/๑) แล้ว จึงเห็นควรตัดความใน (๑/๑) ออก และคณะกรรมการธิการเห็นด้วยกับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ

ประเด็นที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ร่างมาตรา ๑๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายในประเด็นที่มีการเพิ่มถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๔ วรรคสามว่า “ทั้งนี้ ให้เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคนจากบัญชีรายชื่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน” นั้น เหตุใดคณะกรรมการจึงต้องระบุไว้ว่า **“จำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน”** ซึ่งหากมีการวางหลักเกณฑ์ขั้นตอนดังกล่าวไว้จะเป็นการยุ่งยากต่อการสรรหากรรมการดังกล่าว

คณะกรรมการชี้แจงว่า เนื่องจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมาก หากเสนอจะต้องทำเป็นบัญชีรายชื่อ ซึ่งหากจะเสนอทั้งหมดจะเป็นทำให้ยากต่อการพิจารณาสรรหา ดังนั้น จึงเสนอเป็นบัญชีรายชื่อ แต่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน และให้เลือกจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเป็นการแก้ไขเพื่อให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เลือก

ประเด็นที่ ๖ เกี่ยวกับกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม **ร่างมาตรา ๑๔ (๔) และ (๕)**

กรรมการธิการขอสงวนความเห็นในร่างมาตรา ๑๔ (๔) โดยขอให้คงร่างเดิมและแก้ไขความใน (๕) เป็นดังนี้

“(๔) ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาวิชาการ ประธานสภาพนักงาน และนายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์หนึ่งคน พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์หนึ่งคน และหัวหน้าส่วนงานหนึ่งคน และตัวแทนนักศึกษาหนึ่งคน โดยให้เหตุผล ดังนี้

๑. ประเด็นเกี่ยวกับการที่กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยต้องประกอบด้วยประธานสภาวิชาการนั้น เหตุที่จะต้องให้มีองค์ประกอบดังกล่าว เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้มีผู้บริหารด้านวิชาการมีส่วนร่วมกับการบริหารสภามหาวิทยาลัย

๒. การที่ให้ตัวแทนนักศึกษาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมกับการบริหารมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามหลักการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

คณะกรรมการชี้แจง ดังนี้

๑. ด้วยเหตุที่อธิการบดีจะต้องเป็นประธานสภาวิชาการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ดำเนินการตามภารกิจของสภาวิชาการ ดังนั้น จึงไม่ต้องกำหนดให้ประธานสภาวิชาการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยอีก

๒. การที่เสนอให้ตัวแทนนักศึกษาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้น โดยหลักการไม่เคยมีการบัญญัติไว้ในทำนองดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องประกอบด้วยผู้บริหารในมหาวิทยาลัย และบุคคลที่จะสามารถให้แนวนโยบายได้เท่านั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ประเด็นที่ ๗ เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยตาม(๒) และ (๕)ของร่างมาตรา ๑๘ ในร่างมาตรา ๑๙

กรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ได้อภิปรายในประเด็นที่ได้มีการขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ไขความในมาตรา ๑๙ วรคแรก ดังนี้

“มาตรา ๑๙ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ ทั้งนี้ จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน” โดยให้เหตุผลว่า ตำแหน่งดังกล่าวมีผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารสภามหาวิทยาลัยจำนวนมาก ดังนั้น หากบัญญัติเพิ่มเติมให้ตำแหน่งดังกล่าวมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกินสองวาระติดต่อกัน จะทำให้เกิดการบริหารที่มีบุคคลใหม่และมีแนวความคิดใหม่มาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

คณะกรรมการชี้แจงว่า ด้วยเหตุที่ตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมิใช่ตำแหน่งทางบริหาร การสรรหานายก และกรรมการก็เป็นเรื่องที่มีความยุ่งยาก อีกทั้งได้มีการบัญญัติวาระการดำรงตำแหน่งไว้แล้วว่า ให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะระบุให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ประเด็นที่ ๘ เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในร่างมาตรา ๒๐

กรรมการผู้สงวนความเห็นโดยขอสงวนความเห็นในมาตรา ๒๐ (๘) ให้คงร่างเดิม
ดังนี้

“(๘) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
ประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ” โดยให้เหตุผลว่า จะต้องให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ
ถอดถอนประธานสภาวิชาการได้ด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการเสียงข้างมาก

ประเด็นที่ ๙ เกี่ยวกับองค์ประกอบของสภาวิชาการ ในร่างมาตรา ๒๓

กรรมการผู้สงวนความเห็นโดยขอสงวนความเห็นในร่างมาตรา ๒๓ โดยให้คงร่างเดิม
ดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย สภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ
ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุม
สภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

โดยให้เหตุผลว่า อธิการบดีไม่ควรเป็นประธานสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ทั้งนี้ เนื่องจาก
อธิการบดีเป็นผู้บริหาร ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องกำกับ และดูแลดำเนินนโยบาย อีกทั้งมีภาระหน้าที่อื่นๆ จำนวน
มากอยู่แล้ว ควรที่จะให้บุคคลอื่นเป็นประธานสภาวิชาการเพื่อให้งานด้านวิชาการมีความเป็นเลิศ
ทางวิชาการ และสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการในระยะยาว

อย่างไรก็ตาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านเห็นว่า การที่อธิการบดีเป็น
ประธานสภาวิชาการโดยตำแหน่งนั้น มีความเหมาะสมดีแล้ว เพราะอธิการบดีจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ
โดยตรงกับสภาวิชาการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการเสียงข้างมาก

ประเด็นที่ ๑๐ เกี่ยวกับคุณสมบัติของอธิการบดี ตามร่างมาตรา ๒๘

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายกรณีที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
ระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) ของร่างมาตรา ๒๘ ที่กำหนดให้อธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ สำเร็จ
การศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง
และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือ

สถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ**มีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี** โดยให้ความเห็นว่า ระยะเวลาที่ลดลงดังกล่าว ยังไม่เหมาะสม เห็นควรที่จะกำหนดระยะเวลาให้น้อยลงสำหรับ**ผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง**

คณะกรรมการชี้แจงว่า เนื่องจากผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นอธิการบดีจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ซึ่งโดยปกติต้องใช้เวลาศึกษานาน และมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวนน้อย ดังนั้น จึงลดจำนวนปีที่**ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหาร**จากห้าปีมาเป็นสามปี ส่วนผู้ที่มีคุณสมบัติที่ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารงานมาแล้วนั้น ก็กำหนดระยะให้น้อยลงด้วย และกรณี que เพิ่มเดิมกรณีที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีนั้น เนื่องจากผู้มีประสบการณ์ด้านอื่นยังไม่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานด้านการศึกษา จึงกำหนดระยะเวลาให้มีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์บริหารด้านการศึกษามาแล้ว และเห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวเหมาะสมดีแล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการ

ประเด็นที่ ๑๑ เกี่ยวกับการตั้งวิทยาเขตตามร่างมาตรา ๓๓

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับกรณีคณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๓๓ โดยตัดความในร่างมาตรา ๓๓ ออก แล้วเพิ่มความขึ้นใหม่นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามร่างเดิม ประกอบกับเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มีมติเห็นด้วยกับการตัดนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยาเขต” ของร่างมาตรา ๔ ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออก

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัย

ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา

“ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและ

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ตัดนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยาเขต” ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออก ซึ่งคณะกรรมการเห็นด้วยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและตัดนิยามศัพท์ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ออก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการตัดนิยามศัพท์ คำว่า “วิทยาเขต” ออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ตัดความที่คณะกรรมการเพิ่มเติม ความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ”ออก ซึ่งคณะกรรมการเห็นด้วยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ให้ข้อเสนอดังกล่าว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ และมีผู้ว่าฯ เป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น ”

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัย

(๒) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

(๓) ส่วนงานอื่น

การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานอื่นตาม (๓) ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะจัดตั้งเป็นคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ได้

ส่วนงานตามวรรคหนึ่งอาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในส่วนงานได้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ประกาศของมหาวิทยาลัยตามวรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง และการรวม ส่วนงานต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๕ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๑/๑) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการ ภายในอำนาจและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๒) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วมลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุนหรือการลงทุนถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๓) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และทุนอุดหนุนกิจการอื่นตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗

(๕) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๖) นำผลงานวิจัยไปพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัยหรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ(๑/๑) ของร่างมาตรา ๑๓ ที่คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ว่า มีบัญญัติไว้แล้วใน (๑) ของร่างมาตรา ๑๓ ดังนั้นจึงเห็นควรให้ตัด (๑/๑) ที่คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ออก ซึ่งคณะกรรมการเห็นด้วยกับข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และแก้ไขใหม่ในที่ประชุมเป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๕ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วมลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุนหรือการลงทุนถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๓) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และทุนอุดหนุนกิจการอื่นตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗

(๕) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๖) นำผลงานวิจัยไปพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัยหรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย แต่
ให้หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๔ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลัดพ้นจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๐**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๒๐ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานดังกล่าว

(๔) อนุมัติการให้ปริญญา *ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต* ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิชิตศาสตราจารย์ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓)

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย *ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต* และกรรมการสภาวิชาการ

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อบังคับว่าด้วยการวิจัย ข้อบังคับว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานของอธิการบดี พนักงานมหาวิทยาลัยและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือ การยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๑๑) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วม ของสถานศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น

(๑๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๑๓) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น

(๑๔) ออกข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๕) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๖) ออกระเบียบว่าด้วยการแบ่งรายได้ที่ได้จากการหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยกับผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย

(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินกิจการ รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย

ผู้ลงมติ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การดำเนินงาน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่ง เป็นสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยด้วย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๓๐ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๓๑ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขใหม่ของคณะกรรมการฯ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ที่อยู่ในวิทยาเขตนั้นคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตตามที่อธิการบดีมอบหมาย”

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔ ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น

หัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจและหน้าที่ และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๗ ให้มีสภาพนักงาน ประกอบด้วย ประธานสภาพนักงาน และ สภวิชาชีพ กรรมการสภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย

สภวิชาชีพ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาพนักงานและ สภวิชาชีพ กรรมการสภาพนักงาน การดำเนินงานตลอดจนการประชุมของสภาพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานที่รัฐดูแลและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๐ การรักษาการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย แต่ละให้ทำบัตรเพื่อตรวจสอบบัญชีแต่ละปีบัญชีที่ส่งคืนทุกปีและแสดงความเห็นต่องบการเงินของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๘**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๔๙****มีการแก้ไข****คณะกรรมการมีการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๔๙ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีที่ส่งคืนที่แสดงความเห็นต่องบการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยรับรองภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อส่งทำหนังสือขอส่งต่อรัฐมนตรีและให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้มหาวิทยาลัยโฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น ส่งบัญชีซึ่งบุคคลบัญชีที่ส่งคืนแต่ละปีบัญชีที่ส่งคืนโดยแสดงรายละเอียดของงบการเงิน ที่ผู้สอบบัญชีรับส่งให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๐**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕๑****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๕ การกำกับดูแล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๖๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นตรีชั้นโทชั้นเอก ออกให้แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๔) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๕) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา *ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต* ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่ง นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๖๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๖ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิต และผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา *ประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต* ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร

หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๙ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็น ปฏิบัติหน้าที่ นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้บุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งที่สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และเมื่อทรงแต่งตั้ง กรรมการมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ คณะรัฐมนตรีหรือคณะอนุกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดต่อไป จนกว่าจะแต่งตั้งหรือ สภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นข้อสรุปอื่น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๙/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๒๓ ให้สภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๙ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะมีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในการประชุมตามวรรคแรกให้ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุม
สภามหาวิทยาลัยจนกว่าจะมีข้อบังคับตามมาตรา ๒๓”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๐ ให้ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยต่อพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๑ ให้ประธานสภาอาจารย์และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาพนักงาน และ สภาสีตกรรมกรสภาพนักงาน จนกว่าจะได้ สภาสีตกรรมกรสภาพนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบดีใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้านักคณบดีดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ต้องแสดงเจตนา โอนหรือเปลี่ยนสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนา โอนหรือเปลี่ยนสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง

ที่ราชบัณฑิตยสถานเพื่อเสนอขอรับเป็นพนักงานวิชาเอกชั้นตรีของพระบรมราชบัณฑิตยสถาน
ให้ถือว่าผู้รับเป็นข้าราชการประจำของรัฐและได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตามอัตราที่บัญญัติไว้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๓ **มีการแก้ไข**
คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๓ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตาม
มาตรา ๙ (๓) ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๔ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๗๕ **มีการแก้ไข**
คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ
รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ
รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
หรือภาควิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปต่อพระบรมราชบัณฑิตยสถาน
ที่แต่งตั้ง ให้มีให้รับเป็นข้าราชการที่รับตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัติ
แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพาต้องแสดงเจตนาขอขอลาเปลี่ยนสถานภาพ
เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีให้รับเป็น
ข้าราชการที่รับตำแหน่งดังกล่าว ๗๖ ให้ใช้บังคับโดยอัตโนมัติ

เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดง
เจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๖ **มีการแก้ไข**
คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๖ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงาน
มหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ มาอยู่ในวันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยต่อไป โดยถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี

ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการที่พ้นวาระที่หนึ่งดังกล่าวรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยพัสดุของลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

เพื่อประโยชน์ในทางรับโอนตำแหน่งที่หนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้นำที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้บังคับกับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง โดยให้มีที่/พ/อ/ และตำแหน่งอื่นที่สมควร ประสงค์ขอด้วยเหตุที่ตำแหน่งระเบียบของมหาวิทยาลัยเพื่อที่หน้าที่ที่ตำแหน่งที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้โอนที่ของคณะรัฐมนตรี หรือโอนที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรี และรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตำแหน่งที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง เป็นโอนที่ของส่วนราชการ หรือโอนที่ของส่วนราชการที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง และให้นำที่ของปีถัดที่ราชการส่วนที่ศึกษาริการ หรืออธิบดีเป็นโอนที่ของอธิบดี

ในกรณีที่ตำรวจนำกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ มาใช้บังคับตามวรรคหนึ่งแต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามระเบียบของที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๗**มีการแก้ไข****คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๗๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๕ ข้าราชการ หรือลูกจ้าง ตามมาตรา ๗๖ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนา ไม่ขอเปลี่ยนแปลงสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที

(๒) แสดงเจตนา ไม่ขอเปลี่ยนแปลงสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้อง ทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนา ไม่ขอเปลี่ยนแปลงสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตาม หลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้วเห็นว่า มีความเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้

(๔) แสดงเจตนา ไม่ขอเปลี่ยนแปลงสถานภาพ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคล นั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้ยื่น แสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๘**มีการแก้ไข****คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๕ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๗๒ ๗๓ ๗๔ และมาตรา ๗๗ ให้ได้รับ เงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๑**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๘๑ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว คงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๒**คณะกรรมการตัดออก****คณะกรรมการตัดออก ดังนี้**

“มาตรา ๘๒ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใด ของข้าราชการหรือพนักงานที่โอนมาตามมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ และสภานิติบัญญัติ เลื่อนตำแหน่งของ ผู้ดำรงตำแหน่ง มิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนหรือไม่โอนมาเป็นพนักงานวิเทศศึกษา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๓

ไม่มีแก้ไข

มาตรา ๘๔

ไม่มีแก้ไข

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม **เห็นชอบด้วยกับ** ร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓
กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว**

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพาพ.ศ. ๒๕๓๓”</p> <p>มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยบูรพา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา</p>

<p>พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา</p> <p>มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา “สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา “สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยบูรพา “พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยบูรพา “ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยข้าราชการและลูกจ้าง ของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล มหาวิทยาลัยบูรพามีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น</p> <p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง เรียกว่า "มหาวิทยาลัยบูรพา" เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้</p> <p>(๑) สำนักงานอธิการบดี</p> <p>(๒) บัณฑิตวิทยาลัย</p> <p>(๓) คณะ</p> <p>(๔) วิทยาลัย</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ดำเนินการและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาดวงความรู้และเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการ ทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p> <p>มาตรา ๘ ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง</p> <p>(๑) ความเป็นเลิศทางวิชาการ</p> <p>(๒) ความจำเป็นและความต้องการตามสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของไทย</p> <p>(๓) ความเสมอภาคทางการศึกษาของประชาชน</p> <p>(๔) ความมีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับความรู้ทางวิชาการ</p> <p>(๕) ความใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้</p> <p>(๑) สำนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) ส่วนงานอื่น</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้</p> <p>สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง คณะ และวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง</p> <p>บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง</p> <p>สำนักงานเลขานุการ กอง และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก</p> <p>มาตรา ๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา สำนักงานเลขานุการ กอง และแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง หรือแผนก ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย</p>	<p>การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานอื่นตาม (๓) ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะจัดตั้งเป็นคณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นก็ได้</p> <p>ส่วนงานตามวรรคหนึ่งอาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในส่วนงานได้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>ประกาศของมหาวิทยาลัยตามวรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้ง และการรวม ส่วนงานต้องระบุถึงภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้น ๆ ให้ชัดเจน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้</p> <p>การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย</p> <p>การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้</p> <p>การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ ซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้</p> <p>การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๒ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต้องได้รับความคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p style="text-align: center;">(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้</p> <p style="text-align: center;">การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๕ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้</p> <p style="text-align: center;">(๒) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินและร่วมลงทุนหรือลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย</p>

<p>พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๙^๖ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัย อาจมีรายได้ ดังนี้</p> <p>(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย</p>	<p>การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การร่วมลงทุนหรือการลงทุนด้าเป็นจำนวนเงิน เกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน</p> <p>(๓) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการและประโยชน์อย่างอื่น ให้แก่ผู้ปฏิบัติ งานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) จัดให้มีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และทุนอุดหนุน กิจการอื่นตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗</p> <p>(๕) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ</p> <p>(๖) นำผลงานวิจัยไปพัฒนาเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์</p> <p>(๗) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุน หรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของ มหาวิทยาลัยหรือการนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๔ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้</p> <p>(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) เงินกองทุนคงยอดเงินต้นที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือ ผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว</p> <p>(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย</p>

^๖ มาตรา ๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ</p> <p>ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จาก ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น</p> <p>รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบียดปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบียดปรับที่เกิดจากการผิด สัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ</p> <p>มาตรา ๙ ทวิ[*] บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดย การซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ มหาวิทยาลัย</p>	<p>(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมลงทุนหรือการลงทุน และจากทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย</p> <p>(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์</p> <p>(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น</p> <p>เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวน ที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ การพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วย เงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>ในกรณีที่ได้รับตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของ มหาวิทยาลัย และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมและมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาล.. พึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๕ อสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้จากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัย โดยตรงไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใด จะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัยมิได้</p>

* มาตรา ๙ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๐ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕</p> <p style="text-align: center;">เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้ให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๒ การดำเนินการ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๑ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดีประธานสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัย และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ</p> <p>(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป</p> <p>(๕) กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งอธิการบดีเลือกจากผู้ ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี</p> <p>(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p>	<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๗ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องจัดการเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗</p> <p style="text-align: center;">เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๒ การดำเนินการ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) อธิการบดี</p> <p>(๔) ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประธานสภาพนักงาน และนายกสภามหาวิทยาลัยเก่ามหาวิทยาลัยบูรพา</p> <p>(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์จำนวนหนึ่งคน พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์จำนวนหนึ่งคน และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) จำนวน หนึ่งคน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๒ การเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้เลือก ส่วนการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๔) ให้คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก</p> <p>คุณสมบัติของผู้รับเลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย</p> <p>*ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">(บทบัญญัติในมาตรา ๑๑ วรรคสอง)</p> <p>มาตรา ๑๓ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้</p>	<p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งคนจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน การเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๑๔ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๑ (๓)(๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้</p>	<p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทนั้น</p> <p>(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้</p> <p>(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร</p> <p>(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก และศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของหน่วยงานดังกล่าว</p> <p>(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยเข้าสมทบหรือการยกเลิการสมทบ</p> <p>(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด</p>	<p style="text-align: center;">ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๐ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้</p> <p>(๓) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในส่วนงานดังกล่าว</p> <p>(๔) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๗) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๙) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๐) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้</p> <p>(๑๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งมิได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ</p>	<p>(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น</p> <p>(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓)</p> <p>(๘) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อบังคับว่าด้วยการวิจัย ข้อบังคับว่าด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานของอธิการบดี พนักงานมหาวิทยาลัยและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๐) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา</p> <p>(๑๑) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษา ร่วม หรือการยกเลิกการสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษา ร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น</p> <p>(๑๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๓) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น</p> <p>(๑๔) ออกข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๕) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๖) ออกระเบียบว่าด้วยการแบ่งรายได้ที่ได้จากการหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยกับผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๑๕ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p style="text-align: center;">(๑๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทนแล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ</p> <p style="text-align: center;">(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ</p> <p style="text-align: center;">(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ</p> <p style="text-align: center;">(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่ได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๑ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาและสนับสนุนการดำเนินการ รวมทั้งหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การดำเนินงาน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๒ ให้มีสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย</p> <p>สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่อธิการบดีและหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p> <p>องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย</p> <p>จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๔ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย (๒) กำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัย (๓) จัดทำจรรยาบรรณของคณาจารย์และผู้ทำงานวิจัยเพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยและดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าว (๔) ประมวลและประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี (๕) เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา (๖) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรต่อสภามหาวิทยาลัย (๗) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นต่อสภามหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p> <p>จำนวนรองอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่น</p> <p>มาตรา ๑๘ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙</p>	<p>(๘) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นตามมาตรา ๑๐ และการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นตามมาตรา ๑๑ ต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๙) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่สอน วิจัย หรือให้บริการทางวิชาการ รวมทั้งเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว ต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ</p> <p>(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๖ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p> <p>ให้อธิการบดีแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๔) กระทำความผิดอาญา จนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน</p> <p>รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคลผู้มีความสามารถตามมาตรา ๑๙</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีความสามารถตามมาตรา ๑๙</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๑๙^๔ อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี</p>	<p>มาตรา ๒๗ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๒๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๗ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๙</p> <p>(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>มาตรา ๒๙ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p>

^๔ มาตรา ๑๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">มาตรา ๒๐ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมรรยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจการนิสิต</p>	<p>(๒) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๓๐ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๓๑ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ และความรับผิดชอบ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๑ (๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป มหาวิทยาลัย (๕) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภา มหาวิทยาลัย (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภา มหาวิทยาลัยมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการ แทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความ ในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>(๕) บริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย พิเศษ (๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) และอาจารย์ (๗) ปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานรวมทั้งดำเนินการให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย (๘) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจ ของมหาวิทยาลัย (๙) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย (๑๐) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย (๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดี มิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทน</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย</p> <p>คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๒๔^๖ รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตาม</p> <p>มาตรา ๒๔</p> <p>คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๒๔^๗ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี</p>	<p>มาตรา ๓๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่สองส่วนงานขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p> <p>ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ที่อยู่ในวิทยาเขตนั้นคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๓๔ ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น</p> <p>หัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติ วิธีการสรรหา อำนาจและหน้าที่ และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๓๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงานนั้น จากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับหัวหน้าส่วนงานดังกล่าว และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานโดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>เมื่อหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย</p>

^๖ มาตรา ๒๓ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๗ มาตรา ๒๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๖ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย</p> <p> การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๒๔ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๒๗ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งและกรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะจำนวนสองคน ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีแต่ไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในคณะเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินเก้าคน</p> <p> กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งจะเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชาเดียวกัน เกินหนึ่งคนไม่ได้</p> <p> จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งในแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p> ให้คณบดีเป็นประธานคณะกรรมการประจำคณะ และให้คณบดีแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำคณะ</p> <p> กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้</p> <p> การประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของส่วนงานนั้น</p> <p> องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำส่วนงาน และการจัดระบบบริหารงานในส่วนงานดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้มีสภาพนักงาน ประกอบด้วย ประธานสภาพนักงาน และกรรมการสภาพนักงาน ซึ่งมาจากพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p> จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาพนักงานและกรรมการสภาพนักงาน การดำเนินงาน ตลอดจนการประชุมของสภาพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงาน และรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน</p> <p>มาตรา ๓๕ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา และกรรมการประจำคณะซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัยคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของหน่วยงานนั้นก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๘ ให้สภาพนักงานมีหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย</p> <p>(๒) ส่งเสริมจริยธรรมของ นักงามมหาวิทยาลัย</p> <p>(๓) ผดุงเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่พนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p> <p>มาตรา ๔๐ การรักษาราชการแทน การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติราชการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p>พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี</p>	<p>ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในคำสั่งมอบอำนาจ</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๑ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย</p> <p>ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๔๒ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๔๓ ให้สภาวิชาการจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วดำเนินการตามมาตรา ๒๔ (๕)</p> <p>มาตรา ๔๔ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๙ (๓) และผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดวางระบบบัญชี แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายให้ถูกต้องครบถ้วนตามความเป็นจริง และตามมาตรฐานการบัญชี</p> <p>มหาวิทยาลัยต้องเก็บรักษาบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชี ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี</p> <p>มาตรา ๔๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยตรวจสอบภายใน ภายในวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p> <p>วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย</p>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบ และแสดงความเห็นต่องบการเงินของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี</p> <p>มาตรา ๔๘ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้บริหารงานมหาวิทยาลัย และเรียก ให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตาม ความจำเป็น</p> <p>มาตรา ๔๙ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานการสอบบัญชีที่แสดงความเห็นต่องบการเงิน เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยรับรองภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สภามหาวิทยาลัย เสนอต่อรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p> <p>ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น โดยแสดงรายละเอียดของงบการเงิน ที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของมหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำ ในปีต่อไป</p> <p>มาตรา ๕๐ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการตรวจสอบภายใน เพื่อตรวจสอบ การดำเนินการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อนายกสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>มาตรา ๕๑ ให้อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตาม มาตรา ๙ (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต</p>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p style="text-align: center;">หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p style="text-align: center;">-----</p> <p>มาตรา ๓๘ คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ศาสตราจารย์ (๒) รองศาสตราจารย์ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔) อาจารย์ <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๕ การกำกับดูแล</p> <p style="text-align: center;">-----</p> <p>มาตรา ๕๒ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา ๕๓ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p style="text-align: center;">-----</p> <p>มาตรา ๕๔ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ศาสตราจารย์ (๒) รองศาสตราจารย์ (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔) อาจารย์ <p>ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๙ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๔๐ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดย คำแนะนำของอธิการบดี</p> <p>อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ</p> <p>คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๔๑ ศาสตราจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษซึ่งพ้น จากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิดและทำคุณประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้ คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๕๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มีได้เป็น ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๕๖ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น ผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน</p> <p>คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>																										
<p>มาตรา ๔๒ ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามได้ โดยใช้อักษรย่อดังนี้</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">ศาสตราจารย์</td> <td style="width: 50%;">ใช้อักษรย่อ ศ.</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)</td> </tr> <tr> <td>ศาสตราจารย์เกียรติคุณ</td> <td>ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์</td> <td>ใช้อักษรย่อ รศ.</td> </tr> <tr> <td>รองศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>ใช้อักษรย่อ ผศ.</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</td> </tr> </table> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๓ ปริญญามีสามชั้น คือ เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p>	ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.	ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)	รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.	รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)	<p>มาตรา ๕๗ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป</p> <p>การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%;">(๑) ศาสตราจารย์</td> <td style="width: 50%;">ให้ใช้อักษรย่อ ศ.</td> </tr> <tr> <td>(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ให้ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)</td> </tr> <tr> <td>(๓) รองศาสตราจารย์</td> <td>ให้ใช้อักษรย่อ รศ.</td> </tr> <tr> <td>(๔) รองศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ให้ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)</td> </tr> <tr> <td>(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์</td> <td>ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.</td> </tr> <tr> <td>(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ</td> <td>ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)</td> </tr> </table> <p>การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อดังกล่าวสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๕๘ ปริญญามีสามชั้น คือ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p>	(๑) ศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ ศ.	(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)	(๓) รองศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ รศ.	(๔) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)	(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.	(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)
ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.																										
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)																										
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)																										
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.																										
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)																										
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.																										
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)																										
(๑) ศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ ศ.																										
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)																										
(๓) รองศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ รศ.																										
(๔) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)																										
(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.																										
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ให้ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)																										

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p> <p>มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้</p> <p>มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาแล้ว</p> <p>(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี</p> <p>(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา</p>	<p>มาตรา ๕๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ</p> <p>การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๖๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้</p> <p>มาตรา ๖๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ภายหลังจากได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว</p> <p>(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ภายหลังจากได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว</p> <p>(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี</p> <p>(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๕๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะเสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p> <p>ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p>	<p>มาตรา ๖๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๘ ในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้</p> <p>ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๖๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าว ที่มีขึ้นเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย</p>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๕ บทกำหนดโทษ -----</p> <p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่งเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิทำได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิต และผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๘ บทกำหนดโทษ -----</p> <p>มาตรา ๖๖ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนิสิตและผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้ใด</p> <p>(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ</p> <p>(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ</p> <p>(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ วรรคสอง</p> <p>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนงเดียว</p> <p>ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล -----</p> <p>มาตรา ๕๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้างเงินงบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาเขตบางแสน กับคณะพยาบาลศาสตร์และสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลไปเป็นของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕๔ ในระยะเริ่มแรก ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการ ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จำนวนไม่เกินสี่คนผู้ทรงคุณวุฒิที่ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งอีกจำนวนสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้รักษา การในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่า จะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล -----</p> <p>มาตรา ๖๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ มาเป็นของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖๙ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภา มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภา มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้อง ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๒๓ ให้สภามหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๖๙ หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะมีสภาวิชาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในการประชุมตามวรรคแรกให้ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย จนกว่าจะมีข้อบังคับตามมาตรา ๒๓</p> <p>มาตรา ๗๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยตามพระราช บัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติ หน้าที่ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย จนกว่าจะมีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	<p>มาตรา ๗๒ ให้ประธานสภาอาจารย์และกรรมการสภาอาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภานักงาน และกรรมการสภานักงาน จนกว่าจะมีสภานักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๗๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งอธิการบดีใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง</p> <p>มาตรา ๗๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๓) ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก</p> <p>มาตรา ๗๕ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๕ ให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งคณบดีผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ให้คณบดีและรองคณบดีของคณะพยาบาลศาสตร์ และผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๕๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดีผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก</p> <p>มาตรา ๕๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสนกับคณะพยาบาลศาสตร์ และสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๗๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือภาควิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไป แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยบูรพาต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อครบกำหนดเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้พ้นจากตำแหน่ง</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๗๗ ให้บรรดาข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยต่อไป โดยถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี</p> <p>ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี</p> <p>สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ</p> <p>ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ๆ ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ข้าราชการ หรือลูกจ้าง ตามมาตรา ๗๗ ผู้ใด</p> <p>(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี ในทันที</p> <p>(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน</p> <p>(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้ว เห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้รับเข้าทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะบรรจุเข้าเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ก็ให้บรรจุได้</p> <p>(๔) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตาม (๓) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงาน จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย</p> <p>การแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อได้ยื่น แสดงเจตนาแล้วจะถอนมิได้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๔ ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย</p> <p>มาตรา ๘๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๖ ข้าราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๔ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย</p> <p>ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง</p> <p>สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๘๑ ให้กรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๘๒ ให้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวคงดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๘๓ ในกรณีที่ตั้งตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งใดว่างลงตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>มาตรา ๘๔ ให้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทบวง ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ.

ปัญหาของการดำเนินการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย : มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นใหม่

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกันและอาจรวบรวมนำเสนอตามลำดับความสำคัญและความยุ่งยากของปัญหาได้เป็น ๔ ประการคือ

๑. ปัญหาเรื่องความไม่แน่ชัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย
 ๒. ปัญหาในเรื่องการไม่มีรูปแบบและแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการ
 ๓. ปัญหาในเรื่องขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรควบคุมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการหารายได้ของมหาวิทยาลัย และ
 ๔. ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบดำเนินการในการจัดหารายได้
- ทั้งนี้ โดยจะได้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นลำดับต่อไป

๑. ปัญหาความไม่แน่ชัดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย

ความไม่ชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยในการดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ อาจเกิดขึ้นได้มากในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคหรือที่ไม่ได้มีการเรียนการสอนในสาขาวิชาทางด้านนิติศาสตร์ หรือที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยไม่ได้กำหนดเรื่องนั้น ๆ ไว้โดยชัดแจ้ง และมักจะเกิดกับกรณีของการดำเนินการในกิจกรรมประเภทที่จะต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมตรวจสอบหรือดูแลเฉพาะเรื่อง อาทิเช่น กรมธนารักษ์ หรือกระทรวงการคลัง เป็นต้น

สภาพของปัญหาประเภทนี้ก็คือ มหาวิทยาลัยไม่มีความมั่นใจว่าโดยขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งและโดยบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องหรือมีความรับผิดชอบดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ โดยตรงอยู่แล้ว มหาวิทยาลัยจะยังคงมีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการเรื่องดังกล่าวได้โดยชอบและไม่ละเมิดบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่อีกหรือไม่

ข้อคิดทางกฎหมายในลักษณะรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยสำหรับปัญหาทางกฎหมายดังกล่าว มีสองประการดังนี้

ประการแรก มหาวิทยาลัยทุกแห่งมีพระราชบัญญัติเฉพาะของตนเองที่กำหนดให้มีการบริหารในรูปของ**ผู้บริหารอันได้แก่อธิการบดีกับองค์กรที่กำหนดนโยบาย ควบคุมการเงินการบริหารและวางระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ อันได้แก่ สภามหาวิทยาลัย/สภาสถาบัน**

¹ สุรพล นิติไกรพจน์ "การจัดตั้งองค์กรเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" บทความ
เข้าถึงได้จาก : www.lawonline.co.th .2547.

ซึ่งองค์กรหลังนี้ได้รับมอบหมายโดยกฎหมายให้มีอำนาจวางกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ ไว้ในลักษณะที่เป็น “อำนาจทั่วไป” ภายในกรอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้โดยมีฐานะเป็น “กฎหมายลำดับรอง”

ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงมีอำนาจในการกำหนดระเบียบข้อบังคับในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรของมหาวิทยาลัย การบริหารงาน การเงิน ตลอดไปจนถึงการจัดหา รายได้ของมหาวิทยาลัยได้โดยชอบด้วยกฎหมาย **ตราบเท่าที่การดำเนินการนั้น ๆ เป็นไป ภายในวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ภายในขอบเขตของพระราชบัญญัติจัดตั้ง มหาวิทยาลัย**

แม้จะมีฐานะเทียบเท่า “กรม” ในระบบบริหารราชการแผ่นดินแต่มหาวิทยาลัย ต่าง ๆ ก็เป็นกรมประเภทเดียวที่มีสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นคณะบุคคลที่มีอำนาจสูงสุดในการบริหาร และไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาขององค์กรอื่นใดมีอำนาจตรากฎหมายลำดับรองขึ้นใช้บังคับได้เอง กับทั้งมีอำนาจบริหารจัดการเงินงบประมาณรายจ่ายพิเศษของมหาวิทยาลัยเองอย่างเป็นอิสระโดย ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินอีกด้วย

ประการที่สอง ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติจัดตั้งนั้น ๆ **ต้องถือว่าพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเป็น “กฎหมายเฉพาะ” ในขณะที่กฎหมายที่ให้อำนาจส่วนราชการอื่น ๆ ในเรื่องทำนองเดียวกัน นั้นเป็น “กฎหมายทั่วไป”** ซึ่งจะต้องอยู่ภายใต้หลักกฎหมายที่ว่า **“กฎหมายเฉพาะยกเว้น กฎหมายทั่วไป”** เสมอ

ข้อสรุปสำหรับเรื่องนี้ก็คือ หากพิจารณาจากหลักการในเรื่องความเป็นอิสระของ มหาวิทยาลัยที่สะท้อนจากการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยดังที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่นที่เป็นอยู่นี้แล้ว **ย่อมต้องถือว่าการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่อยู่ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ดังปรากฏอยู่ในกฎหมายจัดตั้ง เป็นการกระทำที่สามารถดำเนินการ ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย** และมหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัยย่อมมีอำนาจในการกำหนด ระเบียบข้อบังคับสำหรับดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ได้เอง ไม่ว่าจะเป็นการ ดำเนินการในรูปแบบของการจัดตั้งหน่วยงานถาวรของมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการขึ้นรองรับ การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี การจัดหาและจัดเก็บรายได้จากการหาผลประโยชน์จาก ที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยครอบครองและใช้ประโยชน์อยู่ไว้ได้เอง หรือการวางระเบียบข้อบังคับที่ให้ อำนาจหน่วยงานต่าง ๆ บริหารจัดการในทางงบประมาณและการเงินในการดำเนินโครงการจัดหา รายได้ต่าง ๆ เอง เป็นต้น

๒. ปัญหาในเรื่องรูปและแนวทางในการดำเนินการจัดหารายได้

มหาวิทยาลัยหลายแห่งอาจจะมีวิสัยทัศน์และมีทรัพยากรในทางวิชาการที่มีศักยภาพสูง แต่อาจล้มเลิกที่จะเริ่มดำเนินกิจกรรมในการจัดหารายได้ที่มีลักษณะชัดเจน หรืออาจล้มเลิกที่จะจัดตั้งองค์กรขึ้นมารองรับการดำเนินกิจกรรมเพื่อหารายได้อย่างถาวร เพราะขาดแนวทางที่จะเป็นตัวอย่างในการวางรูปแบบโครงสร้างองค์กรและการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ ตลอดจนความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยขององค์กรจัดหารายได้เหล่านี้

ปัญหาความไม่ชัดเจนในแนวทางที่จะดำเนินการเช่นนี้มักเกิดขึ้นเสมอในขณะเมื่อจะมีการจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นเพื่อจัดทำกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ให้แก่มหาวิทยาลัย เพราะประเด็นปัญหาสำคัญที่จะต้องตัดสินใจในการจัดตั้งองค์กรเช่นนี้ก็คือ รูปแบบขององค์กร การบริหารองค์กร การตรวจสอบ การควบคุมความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย ตลอดจนทั้งแนวทางปฏิบัติในทางงบประมาณ และการบัญชีขององค์กร ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความชัดเจนในการดำเนินการเรื่องเหล่านี้ตั้งแต่แรกในขั้นของการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรจัดหารายได้เหล่านี้ขึ้น

การจัดวางระบบหรือจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ซึ่งมีความจำเป็นต้องค้นหา “แนวทาง” การวางโครงสร้างการดำเนินงานและการกำหนดวิธีการปฏิบัติในการประสานงานกับมหาวิทยาลัยเหล่านี้ ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดจนกระทั่งมาถึงจุดที่ค่อนข้างมีความลงตัวมากพอสมควรดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จนกระทั่งอาจกล่าวได้ว่าหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ได้ผ่านการฟันฝ่าอุปสรรคและขวากหนามของ “ระบบราชการแบบเดิม” ที่เคยเป็นอยู่มาจนพอสมควรจนมีผลทำให้ “การเดินทางสามารถสร้างทางเดินขึ้นได้” ดังที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ดังนั้น การจัดวางระบบหรือแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยจึงไม่มีวิธีใดที่ดีไปกว่าการศึกษาจากตัวอย่างและประสบการณ์ที่มีการดำเนินการมาแล้วในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และการนำบทเรียนที่มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้เคยทำการศึกษาและลองผิดลองถูกมาแล้วมาเป็นแนวทางดำเนินการนั่นเอง

๓. ปัญหาในเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรควบคุมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย

องค์กรควบคุมจากภายนอกที่อาจเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเพื่อจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยอาจจะได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) กรมบัญชีกลาง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และทบวงมหาวิทยาลัยเอง

ในกรณีของ สตง. นั้นความเกี่ยวข้องสำคัญอยู่ที่ การที่ สตง. มีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นงบประมาณแผ่นดิน และทั้งที่เป็นงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัยเองด้วย ดังนั้น สตง. จึงมีอำนาจในการตรวจสอบการใช้จ่ายของเงินที่มาจากกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยได้ทุกประเภท

แต่เนื่องจาก สตง. ถูกกำหนดให้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และสภามหาวิทยาลัยก็มีอำนาจตราระเบียบข้อบังคับสำหรับใช้บังคับกับเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเองได้ตามกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัย ดังนั้นการตรวจสอบการใช้จ่ายในกิจกรรมเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการใช้จ่ายเงินที่สภามหาวิทยาลัยวางระเบียบไว้ ซึ่งก็หมายความว่าในการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีระเบียบที่ออกโดยสภามหาวิทยาลัยมารองรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเอง

สำหรับการตรวจสอบของสำนักงาน ก.พ. และกรมบัญชีกลางนั้น ในกรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยไม่มีการขอกำหนดอัตราบุคลากรเพิ่มขึ้นหรือขอใช้เงินจากงบประมาณแผ่นดินหรือมิได้นำเงินงบประมาณที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินไปดำเนินการ ความเกี่ยวข้องของหน่วยงานตรวจสอบทั้งสองนี้ต่อกิจกรรมการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยก็มักจะไม่ปรากฏขึ้น

สำหรับทบวงมหาวิทยาลัย กิจกรรมในการจัดหารายได้ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน “เจ้าสังกัด” ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นี้ ก็คือการจัดการเรียนการสอนเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร กับการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่อิงอยู่กับระบบราชการ ซึ่งมีความจำเป็นในเรื่องการกำหนดให้มีแผนการจัดการเรียนการสอนหรือแผนการจัดตั้งหน่วยงานดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ด้วยอีกทั้งในกรณีการจัดกิจกรรมประเภทการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ จะต้องได้รับอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัยเสียก่อนด้วย โดยในปัจจุบันนี้ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้มอบอำนาจอนุมัติหลักสูตรนี้ไว้กับสภามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้เป็นผู้อนุมัติในนามทบวงมหาวิทยาลัยได้แล้ว ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องแจ้งให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบการอนุมัติหลักสูตรของสภามหาวิทยาลัยก่อนการเริ่มดำเนินการสอนและจะต้องปรากฏหลักสูตรดังกล่าวอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยด้วย

การติดต่อประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัยในกรณีต่าง ๆ เหล่านี้สามารถดำเนินการไปในลักษณะเดียวกันกับการดำเนินการเรียนการสอนในหลักสูตรการศึกษาปกติของมหาวิทยาลัยนั่นเอง

๔. ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินการ

แม้ว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะมีบุคลากรที่มีคุณภาพในทางวิชาการและมีทรัพยากรที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้ แต่ปัญหาร่วมประการหนึ่งที่มีมักจะพบเห็นเสมอคือการขาดแคลนบุคลากรที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้

ภาวะความรับผิดชอบในการบริหารโครงการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการหารายได้เหล่านี้มีความหลากหลาย และมีปริมาณงานไม่น้อย นับตั้งแต่การดำเนินการในทางงบประมาณ การวางแผนการเงิน การจัดทำบัญชี การประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน การบริหารบุคลากรตลอดไป

จนถึงปัญหาด้านการบริหารทางวิชาการหรือการดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์หรือแม้กระทั่ง อาคารสถานที่ของโครงการ

ยิ่งขนาดของการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยใหญ่โตมากขึ้นเพียงใด ความต้องการบุคลากรก็จะเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและในด้านคุณภาพ จนกระทั่งวิธีการที่มอบหมายให้บุคลากรในระบบราชการอื่นได้แก่ อาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบจัดการในกิจกรรมต่าง ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น ก็จะถึงจุดอึดอัดที่จะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเริ่มเกิดอุปสรรคในเรื่องปริมาณงานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้น

แนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ได้ดำเนินการกันอยู่ในหลายมหาวิทยาลัยก็คือ การจ้างบุคลากรพิเศษของมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบงานลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการเฉพาะแทนบุคลากรประจำที่มีอยู่ แต่แนวทางนี้ก็มักจะนำไปสู่ปัญหาในเรื่องอื่น ๆ อีก อาทิเช่น ปัญหาการจัดความสัมพันธ์และการบังคับบัญชาระหว่างบุคลากรเดิมในระบบราชการกับบุคลากรใหม่ในระบบการจ้างหรือในกรณีที่มีขนาดของโครงการใหญ่มากก็อาจจำเป็นต้องมีการวางระบบบริหารบุคลากร ระบบเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากรมาจากการจ้างเหล่านี้เป็นภาระงานเพิ่มขึ้นมาอีก ซึ่งในหลายหน่วยงาน บุคลากรที่จ้างมาเป็นพิเศษเหล่านี้มีจำนวนใกล้เคียงหรืออาจมากกว่าบุคลากรประจำที่เป็นข้าราชการด้วยซ้ำ ซึ่งก็จะส่งผลให้ต้องสิ้นเปลืองทรัพยากรต่าง ๆ มาจัดการกับปัญหาการบริหารบุคลากรเหล่านี้อีกด้วย

การจัดการปัญหาการขาดแคลนบุคลากรและการจัดการกับปัญหาอื่นที่อาจเกิดตามมาในการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยเช่นนี้ ย่อมสามารถดำเนินการแก้ไขให้ได้ โดยการศึกษาแนวทาง และบทเรียนของหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เคยประสบปัญหาเหล่านี้มาก่อน และไม่มีแนวทางอื่นใดในการดำเนินการในเรื่องนี้ที่ดีไปกว่าการปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวในระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเท่านั้นเพราะแนวทางแก้ไขปัญหานั้นทำอยู่ในมหาวิทยาลัยหนึ่งอาจจะไม่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งก็ได้

การดำเนินกิจกรรม การวางระบบและการจัดองค์กรเพื่อหารายได้ของมหาวิทยาลัยไทย และปัญหาในการดำเนินการในเรื่องนี้ที่อาจเกิดขึ้นสำหรับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นภายใต้กรอบความคิดหลักที่ว่ามหาวิทยาลัยต้องมีความเป็นอิสระและความเป็นอิสระในทางวิชาการหรือในทางบริหารของมหาวิทยาลัยจะมีอยู่ไม่ได้ หากมหาวิทยาลัยไม่มีความเป็นอิสระในทางการเงินและมีงบประมาณในส่วนของตนเองเสียก่อน

แม้ว่ารายได้จากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันจะมีสัดส่วนที่ไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณแผ่นดินที่ได้รับ แต่โดยที่รายได้ส่วนนี้เป็นรายได้ที่มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีอำนาจจัดการและบริหารได้เองอย่างเต็มที่ ดังนั้น รายได้พิเศษของมหาวิทยาลัยเหล่านี้จึงเป็นดัชนีที่บ่งชี้ขอบเขตความเป็นอิสระที่แท้จริงของมหาวิทยาลัย

อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และย่อมเป็นที่คาดหวังได้ว่า มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะสามารถทำให้ดัชนีที่แท้จริงของความเป็นอิสระนี้มีค่าสูงมากขึ้นในแต่ละปี

โดยเหตุดังกล่าวการนำเสนอรูปแบบและแนวทางการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยที่มุ่งประสงค์จะนำเสนอตัวอย่างของการดำเนินการที่เป็นไปได้ที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว เพื่อให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นำไปพิจารณาปรับปรุงหรือริเริ่มการดำเนินกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการจัดหารายได้เช่นนี้ขึ้น จึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งจะพัฒนาและยกระดับความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทยโดยส่วนรวมนั่นเอง

มหาวิทยาลัยในกำกับ : การเปลี่ยนแปลงที่ท้าทาย*

สมบัติ นพรัก*

หลักการสำคัญประการหนึ่งของการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ การพัฒนาให้ดีขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ การอุดมศึกษาไทยจะถึงจุดหักเห เพราะจะมีการแปรสภาพมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน ๒๐ แห่ง จากการเป็นส่วนราชการ ไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นั้น หมายความว่ามหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหมด ๒๓ แห่ง จะไม่เป็นส่วนราชการอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญนี้จะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่ส่งผลถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวระดับชาติ เพราะจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของอุดมศึกษาโดยรวม

ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ในการแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง เสนอหลักการมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เพื่อระดมความคิดเห็นในหมู่มหาวิทยาลัย เดือน พ.ค. – ธ.ค. ๒๕๔๑

ขั้นที่สอง เสนอแผนและขั้นตอนการดำเนินงานไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลต่อคณะรัฐมนตรี ภายในเดือน ธ.ค. ๒๕๔๑

ขั้นที่สาม มหาวิทยาลัยและสถาบันระดมความเห็นเพื่อปรับปรุงหลักการให้เหมาะสมกับการบริหารของแต่ละสถาบัน เดือน ม.ค. – ก.ย. ๒๕๔๒

ขั้นที่สี่ เสนอแนวทางการปรับสถานภาพของมหาวิทยาลัยต่อคณะรัฐมนตรี ตามวิธีการทางกฎหมาย เช่น การแก้พระราชบัญญัติของแต่ละมหาวิทยาลัย เดือน ต.ค. – ธ.ค. ๒๕๔๒

ขั้นที่ห้า มหาวิทยาลัยและสถาบันดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของแต่ละสถาบัน ทบวงมหาวิทยาลัยสามารถโอนย้ายงบดำเนินการที่ไม่ใช่เงินเดือนได้ โดยยังคงรักษาเป้าหมายการดำเนินงานเท่าเดิมหรือสูงกว่าเดิม

(ชวณ หลีกภัย. ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

แผนปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้นถูกกำหนดให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายของหนังสือแสดงเจตจำนงขอรับความช่วยเหลือจากธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) คือ ภายในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ รัฐบาลจะมอบให้สถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย รับผิดชอบการบริหารและการจัดการเงินงบประมาณรายจ่ายประจำที่ไม่ใช่หมวดเงินเดือน ดังนั้น น่าจะเป็นที่แน่นอนว่า

* ที่มา : หนังสือพิมพ์แนวหน้า วันศุกร์ที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก

ขั้นที่หก ภายในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ รัฐบาลยืนยันที่จะให้มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งมีอิสระในการบริหารงาน (กระทรวงการคลัง. ๒๖ มกราคม ๒๕๔๑)

หลักการสำคัญบางประการของมหาวิทยาลัยในกำกับคือ

๑. มีความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพการดำเนินงานสูง
๒. ยึดหลักการปกครองตนเอง (Self Governing) โดยสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด
๓. มีการควบคุมจากหน่วยงานภายนอกน้อยที่สุด
๔. เป็นรูปแบบของการกระจายอำนาจสูงสุด
๕. ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant)
๖. ได้รับการตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันวิชาชีพ (วิจิตร ศรีสอาน. ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

จากหลักการสำคัญข้างต้นจะเห็นว่า รูปแบบขององค์กรภายในและการจัดการของมหาวิทยาลัยในกำกับจะสำคัญที่สุด และแน่นอนจะต้องส่งผลกระทบต่อการบริหารและบุคลากรในมหาวิทยาลัยมากที่สุดเช่นกัน ผู้เขียนจึงใคร่ขอเสนอแนวคิดเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑. สภามหาวิทยาลัย เป็นองค์กรสูงสุดในการบริหารมหาวิทยาลัย ในปัจจุบันพระราชบัญญัติของทุกมหาวิทยาลัยมีโครงสร้างขององค์กรในลักษณะไตรภาคี คือ มีกรรมการโดยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก อาทิ นายกษมาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีกรรมการโดยตำแหน่งในมหาวิทยาลัย อาทิ อธิการบดี คณบดี มีกรรมการโดยเลือกตั้งจากคณาจารย์ อาทิ ประธานสภาอาจารย์ ผู้แทนอาจารย์ เป็นองค์กรที่มีลักษณะให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม เป็นการสร้างดุลย์แห่งอำนาจ (Balance Power) ดังนั้น ผู้ให้คำแนะนำ ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานจึงต่างก็มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหาร และการดำเนินงานในมหาวิทยาลัย

การจัดองค์กรสภามหาวิทยาลัยอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าพิจารณาคือ จัดโครงสร้างองค์กรโดยการแยกอำนาจและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายออกจากกัน โดยสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแล ส่วนอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ คณาจารย์ พนักงาน ลูกจ้าง ทำหน้าที่บริหารและปฏิบัติงาน ทั้งนี้เป็นการกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน และจะช่วยแก้ปัญหาการบริหารให้เกิดความยุติธรรมและโปร่งใส ไม่ต้องมีการประนีประนอมสูงเพราะบุญคุณและความเกรงใจกรรมการสภาด้วยกัน เนื่องจากการบริหารรูปแบบใหม่สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปในมหาวิทยาลัย ทั้งด้านบริหารบุคคล ด้านวิชาการ และงบประมาณ หากใช้โครงสร้างองค์กรแบบนี้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจะเป็นบุคคลภายนอกทั้งหมด ผู้บริหารเป็นเพียงผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังนโยบาย เสนอผลการปฏิบัติงานและปัญหาข้อขัดข้องตลอดจนชี้แจงข้อมูลต่าง ๆ เท่านั้น

๒. การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยในกำกับ จะเปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม เพราะบุคลากรจะเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการและลูกจ้าง เป็นพนักงานและลูกจ้าง ในกรณีที่มหาวิทยาลัยแปรสภาพจากการเป็นส่วนราชการ เช่น **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี บุคลากรมีสิทธิเลือกที่จะเป็นข้าราชการต่อไป หรือแสดงความจำนงขอเปลี่ยนสถานภาพ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย** ซึ่งจะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑. ๖ มีนาคม ๒๕๔๑.) เป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรในระบบเดิมเลือกที่จะอยู่ในระบบใดก็ได้ การบริหารดังกล่าวข้างต้นเป็นการใช้ระบบควบคู่ (Dual System) ซึ่งเป็นวิธีการที่ให้สิทธิแก่บุคลากร นับเป็นเสรีภาพอย่างหนึ่ง แต่หากมองในระยะยาวแล้วระบบควบคู่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและคุณภาพอุดมศึกษาอย่างแน่นอน อย่างน้อย ๓ ประการ คือ

ประการแรก ผู้บริหารจะต้องบริหารบุคลากรถึงสองระบบ เป็นการเพิ่มภาระและสร้างความยุ่งยากในการบริหารงานบุคคลอีกหนึ่งเท่าตัว

ประการที่สอง นโยบายการลดและจำกัดจำนวนคนภาครัฐ (ข้าราชการ) จะไม่ได้ผล ยังคงเป็นภาระระยะยาวต่อไปจนกว่าข้าราชการคนสุดท้ายของแต่ละมหาวิทยาลัยจะเกษียณอายุราชการ ซึ่งอาจยาวนานมากกว่าสามสิบปีก็ได้

ประการที่สาม คนที่ทำงานในคณะ ภาควิชา หน่วยงานเดียวกันแต่ต่างระบบกัน จะทำงานมีปัญหา โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวกับการให้บริการ เช่น สำนักงานอธิการบดี สำนักหอสมุด ฯลฯ **ดังนั้น มหาวิทยาลัยในกำกับจึงควรมีระบบเดียว เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์** โดยกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนสถานภาพให้ชัดเจน เช่น ภายในสามปี หรือ ห้าปี เป็นต้น ทั้งนี้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต้องสร้างองค์การประเมิน เกณฑ์การประเมินและวิธีการประเมินที่ยุติธรรม โปร่งใส และมีมาตรฐาน ตลอดจนต้องให้โอกาสบุคลากรในการพัฒนาตนเองเข้าสู่ระบบใหม่ด้วย

ปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อบุคลากรที่เป็นพนักงานประการหนึ่ง คือ **การลาศึกษาต่อ** เพราะเมื่อไม่เป็นข้าราชการแล้วก็จะหมดสิทธิในการลาศึกษาต่อด้วย อาจมีเพียงสวัสดิการเสริมงานวิชาการเป็นพิเศษ เช่น การเพิ่มพูนความรู้ (Sabbatical) และการให้บริการวิชาการ (Consultancy) เท่านั้น

๓. การบริหารงบประมาณที่รัฐจะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยในกำกับ น่าจะแยกเป็นสามส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant)

ส่วนที่สอง เงินกองทุนคงยอดเงินต้น และ

ส่วนที่สาม เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ยอดเงินแต่ละส่วนควรจะมีฐานของการคำนวณที่เป็นธรรม และส่วนที่สอง สาม ควรกำหนดจำนวนปีของการสนับสนุนที่แน่นอนด้วย เพื่อเป็นหลักประกันในการบริหารจัดการทุก ๆ ด้านการเขียนส่วนที่หนึ่งไว้ในพระราชบัญญัติเพียง “เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาล จัดสรรให้เป็นรายปีนั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง โดยการเสนอแนะของทบวงมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย” (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑. ๖ มีนาคม ๒๕๔๑.) นั้น น่าจะยังไม่ชัดเจนเพียงพอ อย่างน้อยควรมีการกำหนดหลักการของงบประมาณทั้ง ๓ ส่วน ไว้ในบทเฉพาะกาลของทุกมหาวิทยาลัย หรือออกเป็นกฎหมายเฉพาะต่างหาก

๔. รางวัลชีวิตของข้าราชการ คือเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งเกียรติยศที่พระมหากษัตริย์โปรดเกล้าฯ พระราชทานแก่ผู้กระทำความดีความชอบเป็นประโยชน์แก่ราชการ หรือสาธารณชน เพื่อเป็นบำเหน็จความชอบ เพื่อให้บุคคลที่ได้รับพระราชทานรู้สึกภาคภูมิใจในเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทานอย่างแท้จริง และเพื่อให้เครื่องราชอิสริยาภรณ์เป็นเครื่องหมายเชิดชู เกียรติยศอย่างสูงด้วย การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ข้าราชการ ตามบัญชี ๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๓๖. ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๖.) กำหนดระดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ขอพระราชทาน เจื่อนไขและระยะเวลาการเลื่อนชั้นตรา เช่น ระดับ ๙ (รองศาสตราจารย์ หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี) ซึ่งได้รับสายสะพายชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย (สาย ๔) เลื่อนได้ถึงชั้นมหาวชิรมงกุฎ (สาย ๒) ส่วนบัญชีที่ ๑๘ ของระเบียบดังกล่าว กำหนดการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีลักษณะพิเศษ ซึ่งน่าจะหมายถึงมหาวิทยาลัยในกำกับให้ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี เลื่อนได้ถึงชั้นทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.) ศาสตราจารย์ รองอธิการบดี คณบดี เลื่อนได้ถึงชั้นทวีติยาภรณ์ ช่างเผือก (ท.ช.) มีเพียงอธิการบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าเท่านั้นที่เลื่อนได้ถึงชั้นประถมาภรณ์มงกุฎไทย (สาย ๔) จึงน่าที่จะมีการทบทวนระเบียบเสียใหม่

๕. ในบั้นปลายของชีวิตข้าราชการ เงินเลี้ยงชีพก้อนหนึ่งที่จะได้จากความขยันหมั่นเพียรตลอดชีวิตคือเงินบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อรัฐบาลมีนโยบายให้ข้าราชการที่สมัครใจไปเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ด้วยเงื่อนไขที่จูงใจดีพอสมควร **จึงมีข้าราชการส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยสมัครเป็นสมาชิก กบข. หากมหาวิทยาลัยแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ จะต้องคำนึงถึงข้าราชการทั้ง ๒ กลุ่ม หากเป็นข้าราชการที่ไม่ได้เป็นสมาชิก กบข. คงไม่มีปัญหา** เพราะอาจใช้กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการในประเด็นเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งทำให้สามารถได้รับบำเหน็จหรือบำนาญได้ แต่ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. ยังไม่มีกฎหมายใดมารองรับหากพ้นสภาพข้าราชการ ดังนั้น

จึงควรต้องมีการเตรียมการและแนวทางที่ชัดเจนในการแก้ปัญหาดังกล่าว เพราะเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับขวัญ กำลังใจ และความมั่นคงในชีวิต ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตข้าราชการไทย มหาวิทยาลัยในกำกับเป็นองค์กรมหาชนรูปแบบหนึ่ง องค์กรจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการจัดองค์กรและสมาชิกองค์กรเป็นส่วนสำคัญ การแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ท้าทาย โดยมีอนาคตอุดมศึกษาของชาติเป็นเดิมพัน

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : ใครได้อะไร ?

สมบัติ นพรัก^๑

หนังสือแสดงเจตจำนงขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) เพื่อปรับโครงสร้างทางสังคม (กระทรวงการคลัง, ๒๖ ม.ค. ๔๑) และรัฐบาลได้ลงนามในสัญญาแล้ว มีเงื่อนไขข้อหนึ่งคือ **ภายในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ รัฐบาลยืนยันที่จะให้มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่ง มีอิสระในการบริหารงาน** ฉะนั้น การแปรสภาพมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่มหาวิทยาลัยรูปแบบใหม่ จึงได้รับการเรียกชื่อแตกต่างกันเช่น มหาวิทยาลัยนอกระบบ (นิธิ เอียวศรีวงศ์, มติชน, ๑๒ มิ.ย. ๔๑) บ้าง มหาวิทยาลัยอิสระ (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์, มติชน ๑๗ มิ.ย. ๔๑) บ้าง ซึ่งชื่อดังกล่าวอาจนำไปสู่ความเข้าใจว่า **ต่อไปนี้มหาวิทยาลัยจะไม่ใช่ส่วนราชการโดยสิ้นเชิง ในกรณีนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตีความว่า** “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี” นั้น พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ได้กำหนดให้มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล และเป็นนิติบุคคล โดยให้ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในความหมายของคำว่า หน่วยงานอื่นใดของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕ เม.ย. ๔๑) ดังนั้น **มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ** จึงสื่อความหมายถึง มหาวิทยาลัยนอกระบบ และมหาวิทยาลัยอิสระนั่นเอง

• มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รัฐได้อะไร ?

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มักจะถูกย้ำเน้นว่าเป็นรูปแบบที่จะเกิดความคล่องตัวในการบริหารทุกด้าน มหาวิทยาลัยจะได้ประโยชน์สูงสุด และบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ อย่างแท้จริง รัฐจะเข้ามาเกี่ยวข้องน้อยลง ตามที่ผู้บริหารทุกมหาวิทยาลัยเรียกร้อง การสนับสนุนจากรัฐยังเป็นหัวใจสำคัญมาก รัฐจะให้มหาวิทยาลัยรับผิดชอบด้วยตนเองเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เพียงแต่มหาวิทยาลัยมีภาระที่จะต้องดูแลเรื่องรายรับรายจ่ายมากขึ้น ส่วนนี้เป็นเสมือนสิ่งที่กดดันให้ผู้บริหาร ไม่หวังพึ่งงบประมาณอย่างเดียว จะต้องใช้ความคิดในการระดมทรัพยากรมาใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย (ชวน หลีกภัย, ๓๐ พ.ค. ๔๑) ผู้เขียนคิดว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐจะต้องกล่าวพูดสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง

^๑ ที่มา : หนังสือพิมพ์มติชน ปีที่ ๒๑ ฉบับที่ ๗๔๑๕ วันพุธที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑

^๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พิษณุโลก

บางประการ เพื่อมิให้เกิดความสับสน และอึมครึม ต่อการแปรสภาพของมหาวิทยาลัยอีกต่อไป ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยไทยในอดีตเกิดจากความจำเป็นที่ประเทศจะหาคนที่มีความรู้ชั้นสูง ไปรับราชการ อุดมศึกษาไทยจึงเริ่มต้นจากการตั้งสำนักฝึกวิชาข้าราชการพลเรือนในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ การเรียนการสอนจึงเน้นครูเป็นศูนย์กลาง เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่ เป็นการเรียนเพื่อไปปฏิบัติราชการ ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยในความหมายสากล ที่เกิดจากจิตใจและประเพณีที่ใฝ่รู้ (spirit of inquiry and tradition of learning) ที่เน้นการสอนโดยสร้างคุณภาพทางภูมิปัญญา (intellectual quality) ให้กับนักศึกษาด้วยการค้นหาและศึกษาด้วยตนเอง (เกษม สุวรรณกุล. ๓๐ เม.ย. ๓๖) การแปรสภาพมหาวิทยาลัยครั้งนี้ **สิ่งที่รัฐได้คือการรื้อปรับระบบอุดมศึกษาไทย** เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างรวดเร็วขององค์ความรู้ทั้งหมด

๒. มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เป็นส่วนราชการ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีจำนวน ๒๐ แห่ง บุคลากรในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและลูกจ้างประจำ ส่วนลูกจ้างชั่วคราวมีไม่มากนัก โดยสภาพปัจจุบันรัฐบาลมีข้าราชการ และลูกจ้างในส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจทั้งสิ้นประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน รัฐมีเป้าหมายที่จะลดจำนวนลงประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑๕๐,๐๐๐ คน (สมคิด เลิศไพฑูรย์. ๓๐ พ.ค. ๔๑) โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กำลังดำเนินการในการจัดองค์กรใหม่ โดยการยุบรวมหน่วยงานที่ซ้ำซ้อน อาทิ หน่วยงานเกี่ยวกับน้ำ ยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่มีความจำเป็น อาทิ โรงงานทอผ้า ข้าราชการวิสาหกิจ อาทิ การบินไทย และจัดตั้งองค์กรรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า องค์กรมหาชน อาทิ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) และ**มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ก็เป็นองค์กรมหาชนรูปแบบหนึ่ง** ดังนั้น **สิ่งที่รัฐได้คือ การลดจำนวนข้าราชการ** ตามนโยบายการกำหนดขนาดกำลังคนภาครัฐ

๓. สภาพเศรษฐกิจตกต่ำปัจจุบัน ทำให้รัฐต้องปรับลดงบประมาณลงอย่างมาก ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ จากงบประมาณแผ่นดิน ๘๐๐,๐๐๐.- ล้านบาท รัฐต้องนำไปจ่ายเงินเดือนประจำของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงาน ถึงร้อยละ ๔๑ - ๔๒ (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. ๑๕ พ.ค. ๔๑) คิดเป็นเงินประมาณ ๓๓๖,๐๐๐.-ล้านบาท ซึ่งปกติงบประมาณหมวดเงินเดือนไม่ควรเกินร้อยละ ๔๐ เพราะยิ่งงบเงินเดือนมากเท่าใด งบพัฒนาประเทศโดยรวมก็จะลดลงเท่านั้น และแม้งบประมาณปี ๒๕๔๒ ซึ่งกำลังรอเข้าสภา จะตั้งเพิ่มอีก ๒๕,๐๐๐.- ล้านบาท เป็น ๘๒๕,๐๐๐.- ล้านบาท แต่เงินที่เพิ่มขึ้นก็เพื่อใช้แก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจและแรงงานเป็นหลัก หากภายใน ๕ ปีนี้ (๒๕๔๑ - ๒๕๔๕) สภาพเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัว และงบประมาณแผ่นดินคงที่ที่ ๘๐๐,๐๐๐.- ล้านบาท จะมีงบเงินเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ ต่อปี หากมีการขึ้นเงินเดือนตามปกติ (โดยไม่ได้รับข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานเพิ่มเลย) งบประมาณหมวดเงินเดือนจะเกินร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณแผ่นดิน เมื่อถึงจุดนั้น

รัฐจะอ้อมไม่ไหวอีกต่อไป ดังนั้น **สิ่งที่รัฐต้องการคือการลดงบประมาณแผ่นดินหมวดเงินเดือนในระยะยาว**

๔. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันทำให้รัฐบาลต้องหาทางออกด้วยการกู้เงินแบบมีเงื่อนไข ในการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (I.M.F.) โดยกู้เงินจากธนาคารโลก (World Bank) และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ในการนี้ ธนาคารดังกล่าวและกระทรวงการคลังได้จัดทำบันทึกความเข้าใจในรายละเอียดของมาตรการที่ต้องปฏิบัติ โดยได้ปรึกษารัฐมนตรีหรือร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานดังกล่าวไม่ขัดข้องที่จะดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรการดำเนินนโยบาย (Policy Matrix) และเงื่อนไขดังกล่าว รวมทั้งภายในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ รัฐบาลยืนยันที่จะให้มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งมีอิสระในการบริหารงาน (กระทรวงการคลัง. ๒๖ ม.ค. ๔๑) ดังนั้น **สิ่งที่รัฐได้คือการกู้เงินเพื่อปรับปรุงโครงสร้างทางสังคม** โดยต้องทำตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้น

• มหาวิทยาลัย ได้อะไร ?

ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตามหลักการ (ทบวงมหาวิทยาลัย. ๒๙ พ.ค. ๔๑) ถือเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และเป็นนิติบุคคล มหาวิทยาลัยจะมีความเป็นอิสระในหลักการใหญ่ คือ ด้านนโยบาย งบประมาณ มาตรฐานการศึกษา และการประเมินผลการจัดการศึกษาโดยสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจการบริหารเบ็ดเสร็จทั้งด้านงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและวิชาการ สิ่งที่จะได้นอกเหนือจากนั้นน่าจะมียู แต่ไม่นำมาพูดให้ชัดเจน ดังนี้

๑. ระบบการบริหารมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ผู้บริหารนับแต่กรรมการสภามหาวิทยาลัย ลงมาจนถึงอธิการบดีและคณบดี ส่วนใหญ่มาจากการสรรหาที่ใช้ระบบเลือกตั้งโดยอ้อมคือ มหาวิทยาลัยรวมค่าแห่ง กระบวนการในการได้มาซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยเป็น **“การผลัดกันเลือก”** ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจึงวนเวียนอยู่ในแวดวงจำกัด แต่การบริหารมหาวิทยาลัยรูปแบบใหม่ จะเปลี่ยนโฉมหน้าผู้บริหารเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้บริหารมืออาชีพอย่างแท้จริง โดยเฉพาะตำแหน่ง อธิการบดี ซึ่งถูกคาดหวังว่าจะต้องเป็นมืออาชีพในทุกด้าน ตั้งแต่การบริหารงบประมาณและการเงิน ที่ไม่หวังพึ่งงบประมาณแต่เพียงอย่างเดียว และไม่ตั้งหน้าตั้งตาขึ้นแต่ค่าหน่วยกิตแต่จะต้องมีกลวิธีในการจัดหารายได้ที่เหมาะสมรวมทั้งจะต้องสามารถประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อ

ให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด ออสตินและแกมสัน (Austin and Gamson. ๑๙๘๓) กล่าวว่า ผู้บริหารเลือดใหม่ ในมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นนักวิชาการ นักการเมือง นักธุรกิจ หัวหน้างานดนตรี ผู้ดูแลสวนสัตว์ และผู้จัดการระดับสูง ดังนั้น **สิ่งที่มหาวิทยาลัยได้คือผู้บริหารมืออาชีพ** ที่จะต้องนำพามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากลทุกรูปแบบ

๒. บุคลากรในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน ถูกจำแนกออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง มีความรู้ความสามารถสูง ทุ่มเทการทำงานให้แก่มหาวิทยาลัย และพัฒนางานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยอย่างยิ่ง

กลุ่มที่สอง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ แต่ไม่ทุ่มเทการทำงานให้มหาวิทยาลัยเท่าที่ควร มักรับเป็นที่ปรึกษา และทำงานพิเศษอื่น โดยบางครั้งถูกกล่าวหาว่าคอร์รัปชันเวลาราชการ

ส่วนกลุ่มที่สาม ไม่มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น การเป็นมหาวิทยาลัย รูปแบบใหม่ จึงเป็นการคัดสรรบุคลากรในมหาวิทยาลัยไปในตัว เพราะทุกคนต้องผ่านการประเมิน คุณภาพและบุคลากรก็มีทางเลือกที่จะทำงานเต็มเวลา หรือบางเวลา ส่วนคนที่อยู่ในกลุ่มที่สามก็จะต้องพัฒนาตนเอง เพื่อความมั่นคงของอาชีพ ดังนั้น **สิ่งที่มหาวิทยาลัยได้รับคือบุคลากรที่มีคุณภาพ** เพื่อร่วมกันพัฒนางานของมหาวิทยาลัย

๓. การศึกษาในโลกยุคข่าวสารและเทคโนโลยี มีการแข่งขันกันสูง เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิชาการเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการจัดอันดับคุณภาพของมหาวิทยาลัย ตัวอย่างเช่น Asia Week ได้จัดอันดับมหาวิทยาลัยในเอเชีย ปีนี้เป็นปีที่สอง ในปีแรกนั้นมีมหาวิทยาลัยไทยติดอันดับ ๒ แห่งคือ ธรรมศาสตร์ อันดับที่ ๓๗ และจุฬาลงกรณ์ อันดับที่ ๔๔ ส่วนในปีนี้ จุฬาลงกรณ์อยู่อันดับที่ ๑๙ ส่วนธรรมศาสตร์ และมหิดล อยู่อันดับที่ ๔๑ และ ๔๒ แม้การจัดอันดับดังกล่าวจะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันมากทั้งในแง่บวกและลบ เรื่องของดัชนีที่นำมาใช้เป็นตัวชี้วัด แต่การจัดอันดับก็ส่งผลกระทบต่อเกิดการตื่นตัวพอสมควร โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้มีการประกันคุณภาพโดยองค์กรภายในมหาวิทยาลัยและองค์กรภายนอก ดังนั้น **สิ่งที่มหาวิทยาลัยได้คือ การเร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษา** เพื่อชื่อเสียงและความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยเอง

• ประชาชน ได้อะไร ?

ผลกระทบจากการแปรสภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐครั้งนี้ เกิดขึ้นกับประชาชนแน่นอน เพราะรัฐจะต้องไปจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี โดยทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐. ม.๔๓)

ดังนั้น การเรียนในระดับอุดมศึกษา ประชาชนจึงต้องรับภาระมากขึ้น แต่ก็ไม่ควรจะมากเกินไป จนเป็นการสกัดกั้นให้คนจนไม่มีโอกาสเข้าเรียน และรัฐควรจัดสรรเงินทุนการศึกษา และเงินกู้ยืม เพื่อ คนยากจนด้วยอย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงก็จะทำให้เกิดผลดังนี้

๑. ค่านิยมของคนไทยแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน คือ การรับราชการ ถึงกับมีคำกล่าวที่ว่า **“สิบพ่อค้า ไม่เท่าพระยาเลี้ยง”** การจัดการศึกษาจึงเป็นการเรียนเพื่อเข้าสู่ระบบราชการ แต่สภาพ เศรษฐกิจปัจจุบัน พระยาไม่เลี้ยงแล้ว มหาวิทยาลัยจึงต้องปรับหลักสูตรเพื่อให้ผู้จบการศึกษาออกไป สร้างงานไม่ใช่มุ่งแต่เข้าสู่แหล่งงานอีกต่อไป หลักสูตรจะต้องมุ่งเน้นการประกอบอาชีพ และการเพิ่ม คุณค่าทางด้านวิชาการ และ**ประชาชนก็จะได้เปลี่ยนค่านิยมในการเรียนในระดับอุดมศึกษา** เพื่อ การทำมาหากิน โดยตรงต่อไป

๒. ผลของการแปรสภาพมหาวิทยาลัย ทำให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและบุคลากร จะต้อง ขวนขวายและพัฒนาคุณภาพตลอดจนต้องใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการ เพื่อหารายได้มาบริหาร มหาวิทยาลัย จึงน่าจะทำให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์มากกว่าปัจจุบัน หลักสูตรในระดับอุดมศึกษา จะต้องปรับเปลี่ยนไปให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพของสังคม ประชาชนจะมีทางเลือกมากขึ้น

ดังนั้น **สิ่งที่ประชาชนได้คือ ความหลากหลายทางวิชาการ ที่เป็นสากล** เพื่อนำไป ประกอบอาชีพหรือสร้างงานโดยตรง และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมเป็นสำคัญ มหาวิทยาลัย จะต้องเป็นศูนย์กลางทางวิชาการที่ประชาชนจะได้รับประโยชน์ในการนำความรู้ไปพัฒนางานอาชีพ และคุณภาพชีวิตมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลไปสู่การเปลี่ยนแปลงค่านิยม ให้กลายเป็นสังคมแห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียนต่อไป

บทสรุป

การแปรสภาพมหาวิทยาลัย เป็นการดำเนินการที่รัฐใช้วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ มาเป็นโอกาสในการพัฒนาการอุดมศึกษา เพราะฉะนั้น รัฐจึงได้ทางตรงมากที่สุด ส่วนมหาวิทยาลัยและ ประชาชนจะได้ประโยชน์ทางอ้อมต่อการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้

การวิจัย เรื่อง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย : เป้าหมาย ผลลัพธ์ และสภาพปัญหา

ความนำ

นับแต่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนกระบวนทัศน์ทางการศึกษาแห่งชาติครั้งใหม่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยของรัฐต่างๆ เริ่มปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นต้น ซึ่งรูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทยยังมีความแตกต่างกันในแง่ของรายละเอียด ตลอดจนผลลัพธ์ และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นก็มีความแตกต่างกัน

แต่อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างกันดังกล่าว เป็นเพียงข้อแตกต่างเล็กน้อยมาก เมื่อเทียบกับหลักการและเกณฑ์ที่ตั้งไว้สำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เพื่อให้ได้ทราบถึงรูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย และทราบผลลัพธ์และประสิทธิผล ตลอดจนสภาพปัญหาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จึงนำเสนอผลการวิจัยที่ได้มีการเสนอต่อที่ประชุมคณาจารย์แห่งประเทศไทย (ปอมท.) ซึ่งจัดทำโดยคณะทำงานคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.พิศิษฐ์ โจทยักัง
๒. อาจารย์ อนุวัฒน์ วัฒนพิชญากุล
๓. อาจารย์ คมสันต์ ฐิตเมธ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒน ภาวะนันท์
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.สุทนต์ ศรีไสย์
๖. รองศาสตราจารย์ ปารีชาติ ภู่อ่าง
๗. รองศาสตราจารย์ โสภิต ธรรมอารี
๘. นางวิภา รุ่งอุทัยศิริ

ข้อมูลการวิจัยดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ นับว่าเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการศึกษาและพิจารณาระบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษารูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐในประเทศไทย
๒. เพื่อศึกษาผลลัพธ์และประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐในประเทศไทย
๓. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่างๆ

มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	๔๒	๒๖.๑๐
๒. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๓๓	๒๐.๕๐
๓. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๗	๑๐.๖๐
๔. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๑๘	๑๑.๒๐
๕. มหาวิทยาลัยบูรพา	๖	๓.๗๐
๖. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๑๗	๑๐.๖๐
๗. มหาวิทยาลัยทักษิณ	๒๘	๑๗.๔๐
รวม	๑๖๑	๑๐๐.๐๐

ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการศึกษา

๑. ภาระงานสอนและผลงานวิชาการ
๒. คุณภาพการสอน
๓. การได้รับการสนับสนุนการวิจัย
๔. ผู้นำทางวิชาการ
๕. การยอมรับระดับนานาชาติ
๖. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ
๗. การสร้างผลงานสร้างสรรค์
๘. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานใน U.

เทคนิคทางสถิติ
สัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายการ	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟา		
	ม.ในกำกับฯ	ม.ปกติ (ราชการ)	รวมทั้งหมด
● องค์ประกอบสำคัญแสดงงานวิชาการของอาจารย์	๐.๖๖๓๖	๐.๘๐๙๑	๐.๗๙๒๑
● ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	๐.๙๒๗๓	๐.๙๑๔๗	๐.๙๓๐๓
รวมทั้งฉบับ	๐.๗๓๒๔	๐.๘๖๔๔	๐.๘๑๐๗

ผลการวิจัย

ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย

๑. สถานภาพ

นิติบุคคล (ในกำกับรัฐบาล) มีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับและควบคุม

ผลการวิจัย

ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย

๒. วัตถุประสงค์/จุดเน้น

ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ที่เหมาะสม และ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ผลการวิจัย

ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย

๓. โครงสร้างการบริหาร

- สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดของมหาวิทยาลัย
- สภาวิชาการ เป็นองค์กรสูงสุดลำดับที่ ๒
- กรรมการประจำสำนักวิชา/ศูนย์/สถาบัน

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย**

๔. อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

๑. ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะนโยบายของมหาวิทยาลัยและการกำกับการทำงานของอธิการบดี
๒. วาง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
๓. อนุมัติการจัดตั้งและยุบเลิกหน่วยงานและหลักสูตรต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
๔. แต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง หรือนักวิชาการระดับสูง

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย**

๕. อำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

๑. วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้งและการใช้สิทธิของอาจารย์ในตำแหน่งทางวิชาการ
๒. ดูแลในเรื่องการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการและการพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการ

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย**

๖. การบริหารงานบุคคล

๑. บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานของรัฐไม่เป็นข้าราชการและไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์
๒. มีระเบียบและข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารบุคคล
๓. คณะกรรมการบริหารงานบุคคล

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย**

๗. การบริหารวิชาการ

มีคณะกรรมการวิชาการรับผิดชอบ

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ : รูปแบบและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในประเทศไทย**

๘. การบริหารการเงิน งบประมาณ และทรัพย์สิน

มีระบบการเงินที่คล่องตัว ตรวจสอบได้ภายหลัง จากเงิน Block Grant และมีอำนาจปกครองดูแลบำรุงรักษาใช้ การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง และรัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้เท่าที่จำเป็น

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒: ผลลัพธ์ และประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**

๑. อาจารย์ใน ม.กำกับฯ กับ ใน ม.ของรัฐ มีภาระงานสอน ผลงานวิชาการ คุณภาพการสอน การได้รับการสนับสนุนวิจัย ผู้นำทางวิชาการ การยอมรับระดับนานาชาติ การเผยแพร่ผลงาน การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ผลการวิจัย ๑.๑ ภาระงานสอน ผลงานวิชาการคุณภาพการสอน

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ช.ม.สอน ป.โทขึ้นไป	๒.๒๐	๒.๔๗
๒. ช.ม.สอน ป.ตรี	๘.๓๓	๑๐.๑๕
๓. บทความวิจัย/วิชาการ	๒.๒๗	๒.๙๓
๔. เอกสารประกอบการสอน	๓.๓๕*	๑.๘๖*
๕. เอกสารคำสอน	๑.๒๔	๐.๙๑
๖. ตำรา	๐.๓๑	๐.๕๙
๗. ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	๑.๑๑	๑.๔๘
๘. ผลการประเมินการสอน	๓.๓๒	๓.๐๖

ผลการวิจัย

๑.๒ การได้รับการสนับสนุนการวิจัย (ภายใน ๕ ปี)

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ทุนต่างประเทศ	๐.๑๖	๐.๒๑
๒. ทุนภายในประเทศ	๑.๔๓	๑.๓๕
๓. ได้รับรางวัลต่างประเทศ	๐.๐๕	๐.๑๐
๔. ได้รับรางวัลในประเทศ	๐.๐๖	๐.๑๔

ผลการวิจัย

๑.๓ ผู้นำทางวิชาการ (ภายใน ๕ ปี)

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ประธาน/กรรมการ		
- ระดับนานาชาติ	๐.๑๒	๐.๒๒
- ระดับชาติ	๐.๑๗	๐.๓๖
- ระดับคณะ/ป.	๐.๖๑	๑.๕๐
๒. วิทยากร		
- ระดับนานาชาติ	๐.๒๔	๐.๓๑
- ระดับชาติ	๐.๖๐	๑.๑๖
- ระดับคณะ/ป.	๑.๗๔*	๓.๗๒*
๓. ผลงานได้รับการอ้างอิง	๑.๖๒	๓.๓๔

ผลการวิจัย

๑.๔ การยอมรับระดับนานาชาติ (ภายใน ๕ ปี)

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ที่ปรึกษาองค์กรระหว่างประเทศ	๐.๐๙	๐.๑๖
๒. กรรมการ/คณะทำงานองค์กร ระหว่างประเทศ	๐.๑๑	๐.๑๒
๓. Keynote Speaker การประชุมนานาชาติ	๐.๐๙	๐.๑๖

ผลการวิจัย**๑.๕ การเผยแพร่ผลงานวิชาการ (ภายใน ๕ ปี)**

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ผลงานวิจัยในต่างประเทศ	๐.๖๓	๐.๔๑
๒. ผลงานวิจัยในประเทศ	๑.๑๕	๑.๑๒
๓. ผลงานอื่นๆในต่างประเทศ	๐.๒๑	๐.๒๔
๔. ผลงานอื่นๆในประเทศ	๐.๔๓	๐.๖๓
๕. บทความได้ดีพิมพ์ต่างประเทศ	๐.๖๙	๐.๗๐
๖. บทความได้ดีพิมพ์ในประเทศ	๑.๔๙	๑.๓๓
๗. ผลงานแปลได้ดีพิมพ์ทั้ง ภายในและต่างประเทศ	๐.๑๔	๐.๐๖

ผลการวิจัย**๑.๖ การสร้างผลงานสร้างสรรค์ (ภายใน ๕ ปี)**

	ม.ในกำกับ	ม.ปกติ
๑. ผลงานสื่อการสอน/ โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๐.๙๖	๐.๖๐
๒. ผลงานชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	๐.๑๑	๐.๓๓
๓. ผลงานสิ่งประดิษฐ์	๐.๐๗	๐.๑๙

ผลการวิจัย**ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ : ผลลัพธ์ และ
ประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**

**๒. อาจารย์ใน ม.กำกับฯ กับ ใน ม.ของรัฐ มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ โดยอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้**

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยในกำกับฯ	R ^๒	มหาวิทยาลัยปกติ (ราชการ)	R ^๒
๑. การบริหารจัดการของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย	๐.๖๐๒๐	๑. ความมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย	๐.๔๓๗๐
๒. ความมีมนุษยสัมพันธ์ของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย	๐.๗๒๕๐	๒. ความเป็นผู้นำของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย	๐.๕๕๓๐
๓. การส่งเสริมให้เป็นผู้นำทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในทุกๆระดับ	๐.๗๙๑๐	๓. การส่งเสริมให้เป็นผู้นำทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในทุกๆระดับ	๐.๖๒๖๐
๔. การได้รับเชิญเป็นวิทยากรในระดับนานาชาติ	๐.๘๑๒๐	๔. ผลการประเมินการสอน	๐.๖๖๙๐
๕. จำนวนชั่วโมงที่สอนในระดับบัณฑิตศึกษา	๐.๘๓๓๐	๕. รูปแบบการจัดสวัสดิการในทุกด้านให้กับอาจารย์โดยมหาวิทยาลัย	๐.๗๐๓๐
๖. เสรีภาพทางวิชาการ	๐.๘๕๑๐	๖. ความยุติธรรมในการปูนบำเหน็จความดีความชอบประจำปี	๐.๗๒๑๐
		๗. ผลงานสื่อการสอน/โปรแกรมคอมพิวเตอร์	๐.๗๔๒๐

ผลการวิจัย

**ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ : สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ**

๑. บริหารวิชาการ (๕ อันดับแรก)

- ๑.๑ ควรผลักดันให้มีระบบโครงสร้างที่เอื้อต่อการวิจัย
- ๑.๒ ควรเปลี่ยนระบบ ๓ ภาคการศึกษาเป็น ๒ ภาค
- ๑.๓ ควรผลักดันให้ U. มีบทบาทหรือเป็นศูนย์กลางการศึกษาชุมชนในระดับภาคมากขึ้น
- ๑.๔ ควรให้ความสำคัญการสอนเท่าๆกับการวิจัย
- ๑.๕ ขาดบรรยากาศทางวิชาการ

ผลการวิจัย

**ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ : สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ**

๒. บริหารบุคคล (๕ อันดับแรก)

- ๒.๑ ผู้บริหารขาดความเป็นมืออาชีพ
- ๒.๒ ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา
- ๒.๓ การบริหารงานขาดความโปร่งใส
- ๒.๔ จำนวนบุคลากรมีน้อยเกินไป
- ๒.๕ ควรสนับสนุนให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อ

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ : สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในกำกับของรัฐ**

๓. บริหารการเงิน

- ๓.๑ มีงบประมาณในการซื้อหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย น้อย
- ๓.๒ ผู้บริหารการเงินขาดทักษะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในการหารายได้
- ๓.๓ ควรมีการตรวจสอบและประเมินค่าใช้จ่ายในโครงการต่างๆ ว่าคุ้มค่าเพียงใด

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ : สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในระบบปกติ (ราชการ)**

๑. บริหารวิชาการ (๕ อันดับแรก)

- ๑.๑ การสนับสนุนงานวิจัยมีน้อย
- ๑.๒ ขาดการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ
- ๑.๓ ขาดอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- ๑.๔ นิสิตนักศึกษาที่รับเข้ามามีคุณภาพต่ำ ผลผลิตจึงไม่ค่อยมีคุณภาพ
- ๑.๕ การประกันคุณภาพการศึกษา ยังไม่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ : สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในระบบปกติ (ราชการ)**

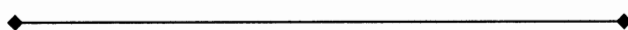
๒. บริหารบุคคล (๕ อันดับแรก)

- ๒.๑ ขาดความยุติธรรมในการปูนบำเหน็จความดีความชอบ
- ๒.๒ ผู้บริหารไม่เป็นมืออาชีพ
- ๒.๓ ผู้บริหารไม่ยุติธรรม ไม่โปร่งใส
- ๒.๔ ผู้บริหารไม่มีมนุษยสัมพันธ์/ไม่มีวิสัยทัศน์
- ๒.๕ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับงานวิชาการน้อยเกินไป

ผลการวิจัย **ผลวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ ๓: สภาพปัญหาของมหาวิทยาลัย
ในระบบปกติ (ราชการ)**

๓. บริหารการเงิน

- ๓.๑ การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยต่าง ๆ ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม
- ๓.๒ การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนวิชาการมีน้อยมาก



ภาคผนวก

:

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. ๒๕๓๓

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพาพ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยบูรพา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยบูรพา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่ง เรียกว่า "มหาวิทยาลัยบูรพา" เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรี และวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) บัณฑิตวิทยาลัย

(๓) คณะ

(๔) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ และวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

สำนักงานเลขานุการ กอง และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา ๗ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน สำนัก และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา สำนักงานเลขานุการ กอง และแผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง หรือแผนก ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙^๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัย อาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบียดปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบียดปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๙ ทวิ^๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๕

เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้ให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

^๒ มาตรา ๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๓ มาตรา ๙ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๑ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดีประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๕) กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งอธิการบดีเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ การเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้เลือก ส่วนการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๔) ให้คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก

คุณสมบัติของผู้รับเลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็น
นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๓) (๔)
(๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้
ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๑ (๓)(๔) และ (๕)
พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของ
มหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ
แก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดใน
มหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย สถาบัน
สำนัก และศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของ
หน่วยงานดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยเข้าสมทบหรือการยกเลิกการ
สมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๗) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๐) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งมิได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้หนึ่งผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๕ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

จำนวนรองอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๘^๔ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้มี

คุณสมบัติตามมาตรา ๑๙

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) กระทำความผิดอาญา จนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทาง

วินัยอย่างร้ายแรง

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากบุคคลผู้มี

คุณสมบัติตามมาตรา ๑๙

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

ด้วย

มาตรา ๑๙^๕ อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมรรยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจการนิสิต

^๔ มาตรา ๑๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๑๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๕) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภา

มหาวิทยาลัย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภา

มหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้มีสภาอาจารย์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่อธิการบดีและหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๒๔^๖ รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๔

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๔^๗ คณบดีและรองคณบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนใน

^๖ มาตรา ๒๓ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๗ มาตรา ๒๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๒๕ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ โดยตำแหน่งและกรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะจำนวนสองคน ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีแต่ไม่ตั้งภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในคณะเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินเก้าคน

กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งจะเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชาเดียวกัน เกินหนึ่งคนไม่ได้

จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งในแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณบดีเป็นประธานคณะกรรมการประจำคณะ และให้คณบดีแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำคณะ

กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ อีกได้

การประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย หรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณานำเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในคณะต่อมหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

- (๖) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
 (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมาย

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชารวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวนี้ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาและรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามิวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๐ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย และจะให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

คณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมาย

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และคุณสมบัติของผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยงาน และรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๕ วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา และกรรมการประจำคณะซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัยคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของหน่วยงานนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๓๘ คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๙ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดย คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดย คำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ศาสตราจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิดและทำคุณประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามได้ โดยใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๓ ปริญญามีสามชั้น คือ
เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.
โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด
ภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใด
ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๗ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ หรือผู้ดำรง
ตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะเป็น
เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร
และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของ
มหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะ
และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไข
อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่อง
แต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่งเครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ
ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือตำแหน่งของมหาวิทยาลัย โดยที่
ตนไม่มีสิทธิถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้างเงินงบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาเขตบางแสน กับคณะพยาบาลศาสตร์และสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลไปเป็นของมหาวิทยาลัยบูรพาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ คณะ กงธการวิทยาเขต และส่วนราชการอื่น ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้รองอธิการบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๔ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๔ ในระยะเริ่มแรก ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน จำนวนไม่เกินสี่คนผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งอีกจำนวนสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๕ ให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งคณบดีผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณีทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณบดีและรองคณบดีของคณะพยาบาลศาสตร์ และผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๖ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดีผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสนกับคณะพยาบาลศาสตร์ และสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. ๒๕๑๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน วิทยาเขตบางแสน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถพัฒนาและดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยบูรพา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สุนันทา/แก้ไข

๒๔/๑๒/๔๔

A+B(C)

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^๔

มาตรา ๘ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพาพ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ถือเป็นทรัพย์สิน เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี โดยกำหนดให้อธิการบดีต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนเพิ่มขึ้นเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งปรับปรุงคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี เพื่อให้สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๔ รก.๒๕๕๑/๖ก/๑๘/๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑